

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/21/EK IRÁNYELVE

(2002. március 7.)

az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról

(„Keretirányelv”)

(HL L 108., 2002.4.24., 33. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 717/2007/EK rendelete (2007. június 27.)	L 171	32	2007.6.29.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 544/2009/EK rendelete (2009. június 18.)	L 167	12	2009.6.29.
► <u>M3</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2009/140/EK irányelve (2009. november 25.)	L 337	37	2009.12.18.

Helyesbítette:

- **C1** Helyesbítés, HL L 241., 2013.9.10., 8. o. (2009/140/EK)



**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/21/EK
IRÁNYELVE**

(2002. március 7.)

**az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési
szolgáltatások közös keretszabályozásáról**

(„Keretirányelv”)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A távközlés jelenlegi keretszabályozása a monopóliumról a teljes körű versenyre történő áttérés során sikeresen megteremtette a távközlési ágazatban a hatékony verseny feltételeit.
- (2) 1999. november 10-én a Bizottság közleményt terjesztett az Európai Parlament, a Tanács, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága elé, „Az elektronikus hírközlési infrastruktúra és a kapcsolódó szolgáltatások új keretfeltételeinek kidolgozásáról – a hírközlési keretszabályozás 1999. évi felülvizsgálata” címmel. Ebben a közleményben a Bizottság – a távközlési szolgáltatások belső piacának a nyílt hálózatellátás bevezetése révén történő létrehozataláról szóló, 1990. június 28-i 90/387/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 8. cikke alapján fennálló kötelezettségének megfelelően – felülvizsgálta a távközlés meglévő keretszabályozását. A Bizottság emellett nyilvános konzultáció végett számos ágazatpolitikai javaslatot terjesztett elő az elektronikus hírközlési infrastruktúra és a kapcsolódó szolgáltatások új keretszabályozására vonatkozóan.
- (3) 2000. április 26-án a Bizottság közleményt terjesztett az Európai Parlament, a Tanács, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága elé, a hírközlési keretszabályozás 1999. évi felülvizsgálatára vonatkozóan folytatott nyilvános konzultáció eredményeiről és az új keretszabályozás irányairól. A közlemény tartalmazta a nyilvános konzultáció összefoglalását, továbbá alapvető irányokat határozott meg az elektronikus hírközlési infrastruktúra és a kapcsolódó szolgáltatások új keretszabályozásának kidolgozására vonatkozóan.

⁽¹⁾ HL C 365. E, 2000.12.19., 198. o. és HL C 270. E, 2001.9.25., 199. o.

⁽²⁾ HL C 123., 2001.4.25., 56. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2001. március 1-jei véleménye (HL C 277., 2001.10.1., 91. o.), a Tanács 2001. szeptember 17-i közös állásfoglalása (HL C 337., 2001.11.30., 34. o.) és az Európai Parlament 2001. december 12-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2002. február 14-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 192., 1990.7.24., 1. o. A 97/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 295., 1997.10.29., 23. o.) módosított irányelv.

▼B

- (4) A 2000. március 23-i és 24-i lisszaboni európai tanácsi ülés rávilágított a digitális, tudásalapú gazdaságra történő áttérésben rejlő növekedési, versenyfokozó és munkahely-teremtési potenciálra. Különösen hangsúlyozta, hogy milyen fontos az európai vállalkozások és polgárok számára egy olcsó, világszínvonalú hírközlési infrastruktúrához és a szolgáltatások széles választékához való hozzáférés.
- (5) A távközlési ágazat, a médiaágazat és az információtechnológiai ágazat konvergenciája magában foglalja azt, hogy minden átviteli hálózatnak és szolgáltatásnak egy egységes keretszabályozás hatálya alá kell tartoznia. Ez a keretszabályozás jelen irányelvből és négy különös irányelvből áll: az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből („engedélyezési irányelv”) ⁽¹⁾, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből („hozzáférési irányelv”) ⁽²⁾, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből („egyetemes szolgáltatási irányelv”) ⁽³⁾, végül a távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: a különös irányelvek). Az átvitel szabályozását el kell választani a tartalom szabályozásától. Ez a keretszabályozás ennél fogva nem terjed ki az elektronikus hírközlő hálózatokon elektronikus hírközlési szolgáltatások igénybevételével nyújtott szolgáltatások tartalmára, így a műsor-szolgáltatási tartalomra, pénzügyi szolgáltatásokra és egyes, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra, ezért tehát nem sérti az ilyen szolgáltatások tekintetében – a közösségi jognak megfelelően – közösségi vagy nemzeti szinten a kulturális és nyelvi sokszínűség előmozdítása, valamint a médiapluralizmus védelme érdekében hozott intézkedéseket. A televízió-műsorok tartalmára a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ vonatkozik. Az átvitel szabályozásának és a tartalom szabályozásának egymástól való elválasztása nem sérti az ezek között meglévő kapcsolatok figyelembevételét, különösen a médiapluralizmus, a kulturális sokszínűség és a fogyasztóvédelem biztosítása érdekében.
- (6) Az audiovizuális politikát és a tartalom szabályozását általános érdekű célok – így a véleménynyilvánítás szabadsága, a médiapluralizmus, a pártatlanság, a kulturális és nyelvi sokszínűség, a társadalmi integráció, a fogyasztóvédelem és a kiskorúak védelme – érdekében alkalmazzák. A Bizottság „A Közösség audiovizuális

⁽¹⁾ HL L 108., 2002.4.24., 21. o.

⁽²⁾ HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

⁽³⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

⁽⁴⁾ HL L 24., 1998.1.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 298., 1989.10.17., 23. o. A 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 202., 1997.7.30., 60. o.) módosított irányelv.

▼B

politikájának alapelvei és iránymutatásai a digitális korszakban” című közleménye és az e közleményt üdvözlő, 2000. június 6-i tanácsi következtetések meghatározzák a Közösség által az audiovizuális politika végrehajtása érdekében megteendő kulcsfontosságú lépéseket.

- (7) Ennek az irányelvnek és a különös irányelveknek a rendelkezései nem sértik az egyes tagállamok azon lehetőségét, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket alapvető biztonsági érdekeik védelmében, a közrend és közbiztonság védelmében, valamint a bűncselekmények nyomozásának, felderítésének és üldözésének lehetővé tétele végett, ideértve az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtóira vonatkozó konkrét és arányos kötelezettségek nemzeti szabályozó hatóságok által történő megállapítását.
- (8) Ez az irányelv nem terjed ki a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó berendezésekre, kiterjed azonban a digitális televíziózáshoz használt fogyasztói berendezésekre. Fontos, hogy a szabályozó hatóságok ösztönözzék a fogyasztókkal élő felhasználók elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében a hálózati üzemeltetők és a végberendezés-gyártók közötti együttműködést.
- (9) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) ⁽²⁾ vonatkozik.
- (10) A műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabályai terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 1. cikkében foglalt, „információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” fogalma online gazdasági tevékenységek széles körét fedi le. E tevékenységek legnagyobb részére nem terjed ki ennek az irányelvnek az alkalmazási köre, mert ezek a tevékenységek teljes egészében vagy részben nem az elektronikus hírközlő hálózatokon történő jeltovábbításból állnak. A beszédalapú telefonszolgáltatások és az elektronikus levéltovábbítási szolgáltatások ennek az irányelvnek a hatálya alá tartoznak. Ugyanazon vállalkozás, például egy internetszolgáltató, egyszerre kínálhat elektronikus hírközlési szolgáltatást, pl. internet-hozzáférést, és az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó szolgáltatásokat, mint például web alapú tartalomszolgáltatást is.
- (11) A szabályozói és üzemeltetői funkciók elkülönítésének elvével összhangban a tagállamoknak biztosítaniuk kell a nemzeti szabályozó hatóság – vagy hatóságok – függetlenségét határozataik pártatlanságának biztosítása érdekében. A függetlenség e követelménye nem sérti a tagállamok intézményeinek autonómiáját és a tagállamok alkotmányos kötelezettségeit, sem a Szerződés 295. cikkében megállapított, a tulajdoni rendszerre irányadó

⁽¹⁾ HL L 91., 1999.4.7., 10. o.

⁽²⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

⁽³⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o. A 98/48/EK irányelvvel (HL L 217., 1998.8.5., 18. o.) módosított irányelv.

▼B

tagállami szabályokra vonatkozó semlegesség elvét. A nemzeti szabályozó hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges minden erőforrással a személyi állomány, a szakértelm és a pénzügyi eszközök tekintetében.

- (12) A nemzeti szabályozó hatóság határozata által érintett valamennyi fél számára biztosítani kell a jogot arra, hogy az érintett felektől független szervezethez forduljon jogorvoslatért. Ez a szervezet lehet bíróság. Ezen túlmenően biztosítani kell, hogy minden olyan vállalkozás, amely úgy véli, hogy létesítménytelepítési jog megadása iránti kérelmét nem az ebben az irányelvben meghatározott alapelvekkel összhangban kezelték, jogosult legyen az ilyen határozatok ellen jogorvoslattal élni. Ez a jogorvoslati eljárás nem sérti a nemzeti igazságszolgáltatási rendszereken belüli hatáskörmegosztást és a jogi, illetve természetes személyek nemzeti jog szerinti jogait.
- (13) A nemzeti szabályozó hatóságoknak tájékoztatást kell kapniuk a piaci szereplőktől ahhoz, hogy feladataikat eredményesen végezhessék el. Ilyen tájékoztatáskérésre szükség lehet a Bizottság nevében is, hogy teljesíthesse a közösségi jog szerinti kötelezettségeit. A tájékoztatáskérésnek arányosnak kell lennie, és nem róhat aránytalan terhet a vállalkozásokra. A nemzeti szabályozó-hatóságokhoz eljutó információnak nyilvánosan elérhetőnek kell lennie, kivéve amennyiben ez az információ az adatok nyilvánosságára vonatkozó nemzeti szabályokkal összhangban, továbbá az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti jogra is figyelemmel, bizalmas.
- (14) Egy nemzeti szabályozó hatóság által az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti szabályok szerint bizalmasnak minősített adat csak abban az esetben továbbítható a Bizottságnak és más nemzeti szabályozó hatóságoknak, ha az ilyen adatcsere ezen irányelv vagy a különös irányelvek rendelkezéseinek alkalmazásához feltétlenül szükséges. Az adatcserének a célja szempontjából lényeges és arányos mértékre kell korlátozódnia.
- (15) Fontos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok a javasolt határozatokról minden érdekelt féllel konzultáljanak, és a végső határozat elfogadása előtt vegyék figyelembe azok észrevételeit. Annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti szintű határozatok ne legyenek hátrányosak az egységes piacra vagy a Szerződés egyéb céljaira, a nemzeti szabályozó hatóságoknak bizonyos határozattervezeteket véleményezésre a Bizottság és más nemzeti szabályozó hatóságok részére is meg kell küldeniük. Helyénvaló, ha a nemzeti szabályozó hatóságok az érdekelt felekkel minden olyan intézkedéstervezetről konzultálnak, amely befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet. A 6. és 7. cikkben említett eljárások alkalmazásának eseteit ez az irányelv és a különös irányelvek határozzák meg. A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy a hírközlési bizottsággal folytatott konzultációt követően rendelkezessen arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóság

▼B

vonja vissza intézkedéstervezetét abban az esetben, ha az intézkedés az érintett piacok meghatározásával vagy a jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozások kijelölésével vagy kijelölésének mellőzésével kapcsolatos, és a szóban forgó határozat akadályt jelentene az egységes piac számára vagy összeegyeztethetetlen lenne a közösségi joggal, és különösen a nemzeti szabályozó hatóságok által követendő ágazatpolitikai célkitűzésekkel. Ez az eljárás nem sérti a 98/34/EK irányelvben előírt értesítési eljárást és a Bizottságnak a közösségi jog megsértése tekintetében a Szerződés szerint fennálló előjogait.

- (16) A nemzeti szabályozó hatóságoknak tevékenységüket a célok és elvek összehangolt együttesére kell alapozniuk, és szükség esetén az e keretszabályozás szerinti feladataik ellátása során tevékenységeiket össze kell hangolniuk más tagállamok szabályozó hatóságainak tevékenységeivel.

- (17) Az ezen irányelv és a különös irányelvek alapján létrehozott nemzeti szabályozó hatóságok tevékenységei a kultúra, a foglalkoztatás, a környezet, a társadalmi kohézió és a területrendezés terén hozzájárulnak a szélesebb körű politikák megvalósításához.

- (18) A tagállamokra vonatkozó azon elvárás, amely szerint gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok messzeemenően figyelembe vegyék a szabályozás technológiasemlegeségének kívánalmát, azaz, hogy ne tegyék kötelezővé és ne részesítsék előnyben valamely konkrét technológiafajta alkalmazását, nem zárja ki azt, hogy indokolt esetben bizonyos konkrét szolgáltatások előmozdítása érdekében arányos lépések tehetők, pl. a digitális televíziózás mint a spektrumhatékonyság fokozásának eszközével kapcsolatban.

- (19) A rádiófrekvenciák a rádiótávközlés-alapú elektronikus hírközlési szolgáltatások alapvető elemei, és amennyiben ilyen szolgáltatásokhoz kapcsolódnak, azokat a nemzeti szabályozó hatóságoknak a tevékenységüket szabályozó összehangolt célok és elvek szerint, valamint tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kritériumok szerint kell kiosztaniuk és kijelölniük, figyelembe véve a frekvenciahasználattal összefüggő demokratikus, társadalmi, nyelvi és kulturális érdekeket. Fontos a rádiófrekvenciák kiosztásának és kijelölésének lehető leghatékonyabb kezelése. A rádiófrekvenciák átadása a hatékony spektrumhasználat fokozásának hatásos eszköze lehet, mindaddig, ameddig a közérdek – különösen az ilyen átadások átláthatóságának és szabályozói felügyeletének biztosítására vonatkozó igény – védelmére megfelelő biztosítékok állnak rendelkezésre. Az Európai Közösség rádióspektrum-politikájának keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i, 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat („rádióspektrum-határozat”) ⁽¹⁾ megteremti a rádiófrekvenciák harmonizálásnak keretszabályozását, és az ezen irányelv szerint tett lépéseknek az említett határozat alapján végzett munka megkönnyítésére kell irányulniuk.

⁽¹⁾ HL L 108., 2002.4.24., 1. o.

▼B

- (20) A vállalkozások számára az elektronikus hírközlési ágazatban folytatott verseny szempontjából alapvetően fontos a számozási erőforrásokhoz átlátható, tárgyilagos és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján való hozzáférés. A nemzeti számozási tervek minden elemét a nemzeti szabályozó hatóságoknak kell kezelniük, beleértve a hálózatok címezésében használt pontkódokat. Amennyiben a páneurópai szolgáltatások fejlődésének támogatása végett a Közösségen belüli számozási erőforrások harmonizációjára van szükség, a Bizottság végrehajtói hatáskörével élve műszaki végrehajtási intézkedéseket hozhat. Amennyiben a szolgáltatások teljes, globális együttműködési képességének biztosítása érdekében helyénvaló, a tagállamoknak a számozással kapcsolatos döntéseket hozó nemzetközi szervezetekben és fórumokon nemzeti álláspontjaikat a Szerződéssel összhangban össze kell hangolniuk. Ezen irányelv rendelkezései az internetnév- és internetcím-kiosztás terén nem állapítanak meg új feladatköröket a nemzeti szabályozó hatóságok számára.
- (21) A tagállamok a rádiófrekvenciák, valamint a kivételes gazdasági értéket képviselő számok kijelölése esetében többek között versenyzetési vagy összehasonlító kiválasztási eljárásokat alkalmazhatnak. Az ilyen eljárások lebonyolítása során a nemzeti szabályozó hatóságoknak figyelembe kell venniük a 8. cikk rendelkezéseit.
- (22) Biztosítani kell, hogy a létesítmények telepítésére vonatkozó jog megadására gyors, megkülönböztetéstől mentes és átlátható eljárások álljanak rendelkezésre a tisztességes és hatékony verseny feltételeinek biztosítása érdekében. Ez az irányelv nem sérti azokat a nemzeti rendelkezéseket, amelyek az ingatlan kisajátítását vagy használatát, a tulajdonosi jogok szokásos gyakorlását és a közterület szokásos használatát szabályozzák, továbbá nem sérti a tulajdoni rendszerre irányadó tagállami szabályokra vonatkozó semlegesség elvét.
- (23) A közös eszközhasználat területrendezési, közegészségügyi, illetve környezetvédelmi okokból hasznos lehet, és azt a nemzeti szabályozó hatóságoknak önkéntes megállapodások alapján ösztönözniük kell. Amennyiben a vállalkozások számára nincsenek működőképes alternatívák, helyénvaló lehet a kötelező közös eszköz- vagy ingatlanhasználat. Ez magában foglalja többek között a fizikai helymegosztást, valamint az alépítmény, épület, antennatartó, antenna vagy antennarendszer közös használatát. A kötelező közös eszköz- vagy ingatlanhasználatot csak teljes körű nyilvános konzultációt követően lehet előírni a vállalkozások számára.
- (24) Amennyiben a mobilszolgáltatóknak környezetvédelmi okokból tornyokon vagy antennatartókon osztozniuk kell, az ilyen kötelező közös használat közegészségügyi okokból az egyes üzemeltetők számára engedélyezett maximális sugárzási teljesítményszint csökkentéséhez vezethet, ez viszont szükségessé teheti, hogy a szolgáltatók – az országos lefedettség biztosítása érdekében – több adóállomást telepítsenek.
- (25) A versenypiac fejlődésének biztosítása céljából bizonyos körülmények között előzetes kötelezettségekre van szükség. A jelentős piaci erőnek az a fogalom meghatározása, amely az egyetemes

▼B

szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózat-ellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ szerepel, az előzetes kötelezettségek küszöbeként hatékonynak bizonyult a piac megnyitásának kezdeti szakaszaiban, de e fogalmat most az összetettebb és dinamikusabb piacok helyzetéhez kell igazítani. Emiatt az ezen irányelvben alkalmazott fogalom meghatározás egyenértékű az Európai Közösségek Bíróságának és Elsőfokú Bíróságának esetjogában meghatározott erőfölény fogalmával.

- (26) Két vagy több vállalkozás nemcsak akkor minősülhet közös erőfölényt élvezőnek, ha közöttük szerkezeti vagy egyéb kapcsolódások vannak, hanem akkor is, ha az érintett piac szerkezete az összehangolt hatások kialakulásához vezet, vagyis ösztönzi a párhuzamos vagy összeegyeztetett versenyellenes magatartást a piacon.
- (27) Lényeges, hogy az előzetes szabályozó kötelezettségeket csak akkor lehessen előírni, ha nincs hatékony verseny, azaz olyan piacon, ahol egy vagy több jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozás található, és ahol a nemzeti és közösségi versenyjogi jogorvoslatok nem elegendőek a probléma kezelésére. Ezért a Bizottságnak közösségi szintű iránymutatásokat kell kidolgoznia a nemzeti szabályozó hatóságok számára a versenyjog alapelvei szerint, amelyeket e hatóságoknak egy adott piacon fennálló hatékony verseny megállapítása során, valamint a jelentős piaci erő felmérése során kell alkalmazniuk. A nemzeti szabályozó hatóságoknak elemezniük kell azt, hogy egy adott termék vagy szolgáltatás piacán egy adott földrajzi területen belül – amely lehet az érintett tagállam területének egésze vagy része, vagy tagállamok szomszédos területi részei együtt vizsgálva – hatékony-e a verseny. A hatékony verseny elemzésének ki kell terjednie arra, hogy a piacon a verseny a jövőben biztosított lesz-e, és így arra, hogy a hatékony verseny hiánya tartós-e. Az említett iránymutatások az újonnan kialakuló piacok kérdésével is foglalkozni fognak, amely piacon a piacvezetőnek valószínűleg *de facto* lényeges piaci részesedése van, ugyanakkor nem lehet indokolatlan kötelezettségekkel terhelni. A Bizottságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia az iránymutatásokat annak biztosítására, hogy azok a gyorsan fejlődő piacon is megfelelőek maradjanak. A nemzeti szabályozó hatóságoknak együtt kell működniük egymással abban az esetben, ha az érintett piac tagországok közötti piacnak minősül.
- (28) Annak meghatározása során, hogy valamely vállalkozás egy konkrét piacon jelentős piaci erővel rendelkezik-e, a nemzeti szabályozó hatóságoknak a közösségi jog szerint kell eljárniuk, és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venniük a Bizottság iránymutatásait.
- (29) A Közösség és a tagállamok a szabványokkal, valamint a távközlő hálózatok és távközlési szolgáltatások keretszabályozásával kapcsolatban kötelezettségvállalásokat tettek a Kereskedelmi Világszervezetben.

⁽¹⁾ HL L 199., 1997.7.26., 32. o. A 98/61/EK irányelvvel (HL L 268., 1998.10.3., 37. o.) módosított irányelv.

▼B

- (30) A szabványosításnak elsősorban piacvezérelt folyamatnak kell maradnia. Azonban még mindig lehetnek olyan helyzetek, amikor az együttműködési képességnek az egységes piacon belüli biztosítása érdekében helyénvaló megkövetelni a meghatározott közösségi szintű szabványoknak való megfelelést. Nemzeti szinten a tagállamokra a 98/34/EK irányelv rendelkezései vonatkoznak. A televíziójelek átvitelére vonatkozó szabványok használatáról szóló, 1995. október 24-i 95/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ nem tett kötelezővé semmilyen konkrét digitális televízió-átviteli rendszert vagy szolgáltatási követelményt. A Digitális Videó Műsorterjesztési Csoport révén az európai piaci szereplők kifejlesztették azoknak a televízió-átviteli rendszereknek a családját, amelyeket az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI) szabványosított, és amelyek a Nemzetközi Távközlési Unió ajánlásaiba is bekerültek. Az ilyen szabványok bevezetésének kötelezővé tételére vonatkozó bármilyen döntést teljes körű nyilvános konzultációnak kell megelőznie. Az ezen irányelv szerinti szabványosítási eljárások nem sértik az 1999/5/EK irányelv rendelkezéseit, a meghatározott feszültség-határon belüli használatra tervezett villamossági berendezésekre vonatkozó tagállami jogszabályok összehangolásáról szóló, 1973. február 19-i 73/23/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ rendelkezéseit és az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. május 3-i 89/336/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ rendelkezéseit.
- (31) Az információ szabad áramlása, a médiapluralizmus és a kulturális sokszínűség biztosítása érdekében fogyasztói szinten ösztönözni kell a digitális interaktív televíziós szolgáltatások és a továbbfejlesztett digitális televíziókészülék együttműködési képességét. Kíváncos, hogy a fogyasztók – tekintet nélkül az átviteli módra – minden digitális interaktív televíziós szolgáltatás vételére képesek legyenek, tekintettel a technológiasemlegességre, a jövőbeni technológiai fejlődésre, a digitális televíziózás elterjedése elősegítésének szükségességére és a digitális televíziós szolgáltatások piacain tapasztalható verseny állapotára. A digitális interaktív televíziós platformok üzemeltetőinek olyan nyílt alkalmazási program interfész (API) bevezetésére kell törekedniük, amely megfelel valamely európai szabványügyi szervezet által elfogadott szabványoknak vagy előírásoknak. Ösztönözni kell és meg kell szervezni a meglévő API-król az új nyílt API-kra történő átállást, pl. az érintett piac összes szereplője közötti egyetértési megállapodásokkal. A nyílt API-k elősegítik az együttműködési képességet, vagyis az interaktív tartalom közvetítő mechanizmusok közötti hordozhatóságot és az ilyen tartalom teljes funkcionalitását a továbbfejlesztett digitális televíziókészülékeken. Figyelembe kell venni azonban azt az igényt, hogy a vevőberendezés működését ne gátolják, és azt védjék a rossz-hiszemű támadásoktól, pl. vírusoktól.
- (32) Ha ugyanazon tagállamban működő vállalkozások között az ezen irányelv vagy a különös irányelvek hatálya alá tartozó tárgyban jogvita merül fel, pl. a hozzáférési és összekapcsolási kötelezettséggel vagy az előfizetői névjegyzékek átadásának módjával kapcsolatban, azon sértett fél számára, amelyik jóhiszeműen tárgyal, de nem ért el megállapodást, lehetővé kell tenni, hogy a jogvita megoldása végett a nemzeti szabályozó hatósághoz fordulhasson. A nemzeti szabályozó hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a felekre kötelező döntést hozzanak a vitában. A

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 51. o.

⁽²⁾ HL L 77., 1973.3.26., 29. o.

⁽³⁾ HL L 139., 1989.5.23., 19. o.

▼B

nemzeti szabályozó hatóságnak a valamely tagállamban elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások közötti jogvita megoldásában történő közreműködése során az ezen irányelv, illetve a különös irányelvek alapján fennálló kötelezettségeknek való megfelelés biztosítására kell törekedni.

- (33) A nemzeti jog, illetve a közösségi jog alapján biztosított jogorvoslati jogokon kívül szükség van egy, a jogvitában érintett bármelyik fél kérelmére megindítható egyszerű eljárásra az olyan határokon átnyúló jogviták megoldására, amelyek nem tartoznak az egyetlen nemzeti szabályozó hatóság hatáskörébe.
- (34) A 90/387/EGK irányelv 9. cikkével létrehozott „ONP-bizottság” és a távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 14. cikkével létrehozott Engedélyezési Bizottság helyébe egyetlen bizottságnak kell lépnie.
- (35) A nemzeti szabályozó hatóságoknak és a nemzeti versenyhatóságoknak biztosítaniuk kell egymás számára az ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges információkat a teljes körű együttműködés lehetővé tétele érdekében. Az információcsere tárgyát képező adat tekintetében az adatot átvévo hatóságnak ugyanolyan szintű titoktartást kell biztosítania, mint amilyet az adatot továbbító hatóság biztosít.
- (36) A Bizottság jelezte azt a szándékát, hogy létre kívánja hozni az elektronikus hírközlő hálózatokkal és hírközlési szolgáltatásokkal foglalkozó európai szabályozószervek csoportját, amely a nemzeti szabályozó hatóságok együttműködésének és koordinációjának alkalmas mechanizmusát jelentené, az elektronikus hírközlő hálózatok és hírközlési szolgáltatások belső piaca fejlődésének előmozdítása érdekében, valamint az ezen irányelvben és a különös irányelvekben meghatározott rendelkezések valamennyi tagállamban következetes alkalmazásának megvalósítása érdekében, különösen olyan területeken, ahol a közösségi jogot végrehajtó nemzeti jog a megfelelő szabályok alkalmazásában jelentős mérlegelési jogkört biztosít a nemzeti szabályozó hatóságoknak.
- (37) A nemzeti szabályozó hatóságok számára elő kell írni az egymással és a Bizottsággal folytatandó átlátható együttműködést, hogy ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek következetes alkalmazása minden tagállamban biztosított legyen. Ez az együttműködés többek között a hírközlési bizottságban vagy az európai szabályozószerveket tömörítő csoport keretében valósulhat meg. A tagállamoknak kell dönteniük arról, hogy ezen irányelv és a különös irányelvek alkalmazásában mely szervek minősülnek nemzeti szabályozó hatóságnak.
- (38) Azok az intézkedések, amelyek a tagállamok közötti kereskedelmet érinthetik, olyan intézkedések, amelyek közvetlen vagy közvetett, tényleges vagy potenciális hatást gyakorolhatnak a tagállamok közötti kereskedelem szerkezetére oly módon, amely az egységes piac akadályát képezheti. Ezek közé olyan intézkedések tartoznak, amelyek jelentős hatást gyakorolnak a más tagállambeli üzemeltetőkre vagy felhasználókra, ezek között szerepelnek többek között: olyan intézkedések, amelyek a más tagállamok felhasználói által fizetendő árakat érintik; olyan intézkedések, amelyek egy másik tagállamban letelepedett vállalkozás

⁽¹⁾ HL L 117., 1997.5.7., 15. o.

▼B

elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtására való képességét érintik, és különösen olyan intézkedések, amelyek a tagországok közötti szolgáltatásnyújtás képességét érintik; valamint olyan intézkedések, amelyek a piaci szerkezetet vagy a piacra jutást érintik és más tagállamok vállalkozásaira nézve következményekkel járnak.

- (39) Ezen irányelv rendelkezéseit időszakonként felül kell vizsgálni, különösen a módosítás szükségességének a változó technológiai vagy piaci feltételek fényében történő meghatározására.
- (40) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ szerint kell elfogadni.
- (41) Mivel a tervezett intézkedés céljait – nevezetesen az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra, az elektronikus hírközlő hálózatokra, a kapcsolódó eszközökre és a kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó szabályozás harmonizált keretének kialakítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani és ezért az intézkedés terjedelme és hatásai miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (42) E területen bizonyos irányelveket és határozatokat hatályon kívül kell helyezni.
- (43) A Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie a meglévő keretszabályozásról az új keretszabályozásra történő áttérést, és a Bizottság megfelelő időben különösen javaslatot tehet a helyi hurok átengedéséről szóló, 2000. december 18-i 2887/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatályon kívül helyezésére,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

HATÁLY, CÉL ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály és cél

▼M3

- (1) Ez az irányelv létrehozza az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra, az elektronikus hírközlő hálózatokra, a kapcsolódó eszközökre és a kapcsolódó szolgáltatásokra, valamint a fogyasztással élők hozzáférését

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL L 336., 2000.12.30., 4. o.

▼ M3

megkönnyítő végberendezések egyes aspektusaira vonatkozó szabályozás harmonizált keretét. Megállapítja a nemzeti szabályozó hatóságok feladatait, és eljárásokat alakít ki a keretszabályozásnak a Közösség egészében történő harmonizált alkalmazására.

▼ B

(2) Ez az irányelv és a különös irányelvek nem sértik a nemzeti jog által a közösségi jognak megfelelően megállapított, illetve a közösségi jog által megállapított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások felhasználásával nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó kötelezettségeket.

(3) Ez az irányelv és a különös irányelvek nem sértik a közösségi, illetve nemzeti szinten a közösségi jognak megfelelően hozott, az általános érdekű célkitűzések elérésére irányuló intézkedéseket, különösen a tartalomszabályozással és az audiovizuális politikával kapcsolatos intézkedéseket.

▼ M3

(3a) A végfelhasználóknak a szolgáltatásokhoz és alkalmazásokhoz elektronikus hírközlő hálózatok igénybevételével történő hozzáférését vagy azok ilyen hálózatokon keresztüli használatát érintő tagállami intézkedések tiszteletben tartják a természetes személyeknek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény és a közösségi jog általános elvei által garantált alapvető jogait és szabadságait.

Minden ilyen, a végfelhasználóknak a szolgáltatásokhoz és alkalmazásokhoz elektronikus hírközlő hálózatok igénybevételével történő hozzáférését vagy azok ilyen hálózatokon keresztüli használatát érintő intézkedést, amely alkalmas lehet ezen alapvető jogok vagy szabadságok korlátozására, csak abban az esetben lehet alkalmazni, ha az megfelelő, arányos és szükséges egy demokratikus társadalomban, és végrehajtására az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménnyel és a közösségi joggal összhangban megfelelő eljárási biztosítékok – többek között hatékony jogi védelem és a tisztességes eljáráshoz való jog – vonatkoznak. Ennek megfelelően ezeket az intézkedéseket kizárólag az ártatlanság vélelme elvének és a magánélethez való jognak a megfelelő tiszteletben tartása mellett lehet meghozni. Az intézkedések meghozatalát megelőzően tisztességes és pártatlan eljárást kell biztosítani, ideértve az érintett személy vagy személyek meghallgatáshoz való jogát, kivéve kellően indokolt szükséghelyzetekben, ahol megfelelő feltételeket és eljárási intézkedéseket szükséges alkalmazni, összhangban az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménnyel. Garantálni kell a tényleges és megfelelő időben történő bírósági felülvizsgálathoz való jogot.

▼ B

(4) Ez az irányelv és a különös irányelvek nem sértik az 1999/5/EK irányelv rendelkezéseit.

▼ M2

(5) Ez az irányelv és a különös irányelvek nem érintik a Közösségen belüli nyilvános mobil hírközlő hálózatokra vonatkozó nemzetközi barangolás szabályozása céljából elfogadott egyedi intézkedéseket.

▼B*2. cikk***Fogalommeghatározások**

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

▼M3

- a) „elektronikus hírközlő hálózat”: olyan átviteli rendszer, esetleg kapcsoló vagy útválasztó eszköz, valamint egyéb erőforrás, – ideértve a nem aktív hálózati elemeket is – amely lehetővé teszi a vezetéken, rádióhullámon, optikai vagy egyéb elektromágneses úton történő jelátvitelt, beleértve a műholdas hálózatokat, a helyhez kötött (vonal- és csomagkapcsolt, beleértve az Internetet) és mobil földi hálózatokat, az elektromos vezetékrendszereket, annyiban, amennyiben azokat jelek továbbítására használják, a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztő hálózatokat, valamint a kábeltelevízió-hálózatokat, a továbbított információtípusra tekintet nélkül;
- b) „transznacionális piac”: a Közösségre vagy annak jelentős részére kiterjedő, a 15. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott, egynél több tagállamban elhelyezkedő piac;

▼B

- c) „elektronikus hírközlési szolgáltatás”: olyan, általában díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás, amely teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből áll, beleértve a műsorterjesztő hálózatokon nyújtott távközlési szolgáltatásokat és átviteli szolgáltatásokat, de nem foglalja magában az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő tartalomszolgáltatást, illetve az ilyen tartalom felett szerkesztői ellenőrzést biztosító szolgáltatásokat; nem foglalja magában a 98/34/EK irányelv 1. cikkében meghatározott olyan, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat, amelyek teljes egészében vagy nagyrészt nem elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből állnak;

▼M3

- d) „nyilvános hírközlő hálózat”: teljes egészében vagy nagyrészt nyilvánosan elérhető, a hálózati végpontok közötti adatátvitelt támogató elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására használt elektronikus hírközlő hálózat;
- da) „hálózati végpont”: az a fizikai pont, amelyen az előfizetőnek hozzáférést biztosítanak egy nyilvános hírközlő hálózathoz; a kapcsolót vagy útválasztót tartalmazó hálózatok esetében a hálózati végpontot különleges hálózati cím segítségével azonosítják, amely egy előfizetői hívószámhoz vagy névhez kapcsolódhat;
- e) „kapcsolódó létesítmények”: azok a kapcsolódó szolgáltatások, az elektronikus hírközlő hálózathoz, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz kapcsolódó fizikai infrastruktúrák és egyéb létesítmények vagy elemek, amelyek lehetővé teszik és/vagy támogatják az adott hálózat és/vagy szolgáltatás útján történő szolgáltatásnyújtást, vagy erre alkalmasak; idetartoznak többek között az épületek vagy az épületek bejáratai, az épületek kábelezése, az antennák, a tornyok és egyéb támasztószervezetek, az alépítmények, a kábel-csatornák, a tartóoszlopok, az ellenőrzőaknak és a szekrények;

▼M3

- ea) „kapcsolódó szolgáltatások”: azok az elektronikus hírközlő hálózathoz, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz kapcsolódó szolgáltatások, amelyek lehetővé teszik és/vagy támogatják az adott hálózat és/vagy szolgáltatás útján történő szolgáltatásnyújtást, vagy erre alkalmasak; ide tartozik a számfordítás, illetve az azzal egyenértékű funkcióval rendelkező rendszerek, a feltételes hozzáférésű rendszerek és az elektronikus műsortájékoztatók, valamint az egyéb szolgáltatások, mint például az azonosítási, a helymeghatározási és a jelenlét-ellenőrző szolgáltatás;

▼B

- f) „feltételes hozzáférésű rendszer”: minden olyan műszaki intézkedés, illetve rendszer, amely által a valamely védett rádióműsor- vagy televízióműsor-terjesztő szolgáltatáshoz értelmezhető formában történő hozzáférés előfizetéshez vagy más formában megjelenő előzetes egyedi engedélyhez kötött;
- g) „nemzeti szabályozó hatóság”: a tagállam által az ezen irányelvben és a különös irányelvekben foglalt szabályozási feladatok bármelyikével megbízott szerv vagy szervek;
- h) „felhasználó”: a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatást használó vagy kérelmező jogi személy vagy természetes személy;
- i) „fogyasztó”: bármilyen természetes személy, aki üzleti vagy szakmai tevékenységén kívül eső célból nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatást használ, vagy kér;
- j) „egyetemes szolgáltatás”: meghatározott minőségű, a 2002/22/EK irányelvben (egyetemes szolgáltatási irányelv) meghatározott minimális szolgáltatáskészlet, amely földrajzi helyzetre tekintet nélkül és a konkrét nemzeti feltételek fényében megfizethető áron minden felhasználó számára rendelkezésre áll;
- k) „előfizető”: minden olyan természetes, illetve jogi személy, aki, illetve amely a nyilvánosan elérhető elektronikus szolgáltatás nyújtójával ilyen szolgáltatások igénybevétele céljából szerződést kötött;

▼M3

- l) „*egyedi* irányelvek”: a 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv), a 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hozzáférési irányelv), a 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) és az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ⁽¹⁾;

▼B

- m) „elektronikus hírközlő hálózat szolgáltatása”: az ilyen hálózat létrehozása, üzemeltetése, ellenőrzése vagy rendelkezésre bocsátása;
- n) „végfelhasználó”: olyan felhasználó, aki nem szolgáltat nyilvános hírközlő hálózatokat vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat;

⁽¹⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

▼B

- o) „továbbfejlesztett digitális televíziókészülék”: a digitális interaktív televíziós szolgáltatások vételére képes, televíziókészülékhez vagy integrált digitális televíziókészülékhez való csatlakoztatásra szánt kiegészítő egység;
- p) „alkalmazási program interfész (API)”: a műsorterjesztők vagy szolgáltatók által rendelkezésre bocsátott, alkalmazások közötti szoftver interfészek, valamint a továbbfejlesztett digitális televíziókészülékekben digitális televíziós és rádiós szolgáltatáshoz rendelkezésre álló erőforrások;

▼M3

- q) „frekvencia-felosztás”: egy adott frekvenciasáv elkülönítése egy vagy több rádiótávközlési szolgáltatásfajta általi használatra, szükség esetén meghatározott feltételekkel;
- r) „káros zavarás”: olyan zavarás, amely veszélyezteti valamely rádiónavigáció-szolgáltatás vagy más biztonsági szolgáltatások működését, valamint amely egyébként akadályoz vagy többször ismételtlen megszakít valamely, az alkalmazandó nemzetközi, közösségi vagy nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelően működő rádiótávközlési szolgáltatást, illetőleg ilyen szolgáltatásban súlyos minőségromlást okoz;
- s) „hívás”: nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás által létrehozott, kétirányú hangalapú kommunikációt lehetővé tevő csatlakozás.

▼B

II. FEJEZET

NEMZETI SZABÁLYOZÓ HATÓSÁGOK

3. cikk

Nemzeti szabályozó hatóságok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az ebben az irányelvben és a különös irányelvekben a nemzeti szabályozó hatóságokra ruházott valamennyi feladatot a hatáskörrel rendelkező szerv végezze.
- (2) A tagállamok azáltal biztosítják a nemzeti szabályozó hatóságok függetlenségét, hogy gondoskodnak e hatóságoknak minden, elektronikus hírközlő hálózatokat, berendezéseket vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szervezettől való jogi elkülönüléséről és funkcionális függetlenségéről. Azok a tagállamok, amelyek elektronikus hírközlő hálózatokat, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatásokat szolgáltató vállalkozásokat állami tulajdonban tartanak vagy ilyenekben meglévő ellenőrzésüket fenntartják, gondoskodnak arról, hogy a szabályozó funkció a tulajdonlással, illetve ellenőrzéssel összefüggő tevékenységektől szerkezetileg ténylegesen elkülönüljön.

▼M3

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok pártatlanul, átlátható módon és kellő időben intézkedve gyakorolják hatáskörüket. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok megfelelő anyagi és humán erőforrásokkal rendelkezzenek a rájuk bízott feladatok ellátásához.

▼M3

►C1 (3a) A (4) és az (5) bekezdésben foglalt rendelkezések sérelme nélkül az előzetes piacsabályozásért vagy a vállalkozások közötti jogviták rendezéséért az ezen irányelv 20. és 21. cikkével összhangban felelős nemzeti szabályozó hatóságok a közösségi jogi aktust végrehajtó nemzeti jogszabály értelmében rájuk ruházott feladatok teljesítésével kapcsolatban függetlenül járnak el, és más szervtől nem kérhetnek vagy fogadhatnak el utasításokat. A nemzeti szabályozó hatóságok azonban a nemzeti alkotmányos jogszabályokkal összhangban felügyeletnek vethetők alá. A nemzeti szabályozó hatóságok határozatainak felfüggesztésére vagy felülbírálására kizárólag a 4. cikk szerint létrehozott jogorvoslati szervek rendelkeznek hatáskörrel.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett nemzeti szabályozó hatóság vezetője vagy ◀ adott esetben a hatóságon belül ilyen funkciót betöltő testület tagjai, illetve azok helyettesei kizárólag akkor legyenek elbocsáthatók, ha már nem felelnek meg a feladataik teljesítéséhez szükséges, a nemzeti jogban előzetesen megállapított feltételeknek. A nemzeti szabályozó hatóság érintett vezetőjének vagy adott esetben a hatóságon belül ilyen funkciót betöltő testület tagjainak elbocsátásáról szóló határozatot az elbocsátás időpontjában nyilvánosságra kell hozni. A nemzeti szabályozó hatóság elbocsátott vezetőjének, vagy adott esetben a hatóságon belül ilyen funkciót betöltő testület tagjainak indokolást is kell kapnia, és joga van annak nyilvánosságra hozatalát kérni – amennyiben erre egyébként nem kerülne sor –, amely esetben a nyilvánosságra hozatalt biztosítani kell.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett nemzeti szabályozó hatóságok elkülönített éves költségvetéssel rendelkezzenek. A költségvetést nyilvánosságra kell hozni. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokkal rendelkezzenek az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületében (BEREC) ⁽¹⁾ való aktív részvételhez és az ahhoz való hozzájáruláshoz.

(3b) A tagállamok biztosítják azt, hogy a BEREC-nek a nagyobb mértékű szabályozási koordináció és koherencia előmozdítására irányuló céljait a megfelelő nemzeti szabályozó hatóságok aktívan támogassák.

(3c) A tagállamok biztosítják azt, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok a legnagyobb mértékben figyelembe vegyék a BEREC által kiadott közös álláspontokat, amikor elfogadják nemzeti piacakra vonatkozó határozataikat.

▼B

(4) A tagállamok a nemzeti szabályozó hatóságok által végzendő feladatokat könnyen hozzáférhető formában teszik közzé, különösen abban az esetben, ha e feladatokat egynél több szervre ruházzák. A tagállamok adott esetben gondoskodnak arról, hogy e hatóságok között, valamint e hatóságok és a versenyjog érvényesítéséért felelős nemzeti hatóságok, illetve a fogyasztóvédelmi jog érvényesítéséért felelős nemzeti hatóságok között a közös érdekű ügyekben konzultációra és együttműködésre kerüljön sor. Amennyiben az ilyen ügyekkel kapcsolatban egynél több hatóságnak van hatásköre, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az egyes hatóságok saját feladatainak könnyen hozzáférhető formában történő közzététele megtörténjen.

⁽¹⁾ Az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC) és a Hivatal létrehozásáról szóló, 2009. november 25-i 1211/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet.

▼B

(5) A nemzeti szabályozó hatóságok és a nemzeti versenyhatóságok ellátják egymást az ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges információval. Az információcsere tárgyát képező adat tekintetében az adatot átvevő hatóság ugyanolyan szintű titoktartást biztosít, mint amilyet az adatot továbbító hatóság biztosít.

(6) A tagállamok az ezen irányelv és a különös irányelvek alapján feladatokkal megbízott minden nemzeti szabályozó hatóságot és azok megfelelő feladatkörét bejelentik a Bizottságnak.

*4. cikk***Jogorvoslati jog****▼M3**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti szinten létezzenek olyan hatékony mechanizmusok, amelyek keretében a nemzeti szabályozó hatóság határozata által érintett minden felhasználó, illetve elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás a határozat ellen a felektől független jogorvoslati szervnél jogorvoslattal élhet. E szervnek, amely lehet bíróság, rendelkeznie kell a feladatai hatékony elvégzését lehetővé tevő megfelelő szakértelemmel. A tagállamok biztosítják az ügyek érdemi elbírálását, továbbá azt, hogy hatékony jogorvoslati mechanizmus álljon rendelkezésre.

A jogorvoslat elbírálásáig a nemzeti szabályozó hatóság határozata hatályban marad, kivéve, ha a nemzeti jogszabályokkal összhangban ideiglenes intézkedéseket hoznak.

▼B

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett jogorvoslati szerv nem igazságszolgáltató jellegű szerv, határozatait mindig írásbeli indoklással kell ellátnia. Továbbá ilyen esetben határozatát a Szerződés 234. cikke szerinti bíróság felülvizsgálhatja.

▼M3

(3) A tagállamok adatokat gyűjtenek a jogorvoslatok általános tárgyáról, a jogorvoslati kérelmek számáról, a jogorvoslati eljárás időtartamáról, valamint a meghozott, ideiglenes intézkedéseket elrendelő határozatok számáról. A tagállamok a Bizottság és a BEREC indokolt kérésére azok rendelkezésére bocsátják az említett információkat.

▼B*5. cikk***Adatszolgáltatás****▼M3**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások minden olyan adatot – köztük pénzügyi adatot is – rendelkezésre bocsássanak, amelyre a nemzeti szabályozó hatóságoknak szükségük van ahhoz, hogy biztosítsák az ezen irányelv és az egyedi irányelvek rendelkezéseinek, illetve az ezekkel összhangban hozott határozatoknak való megfelelést. A nemzeti szabályozó hatóságok hatásköre kiterjed különösen arra, hogy e vállalkozásokat adatszolgáltatásra kérjék fel a jövőbeli hálózati és szolgáltatásfejlesztésekre vonatkozóan, amelyek hatással lehetnek a versenytársaknak nyújtott nagykereskedelmi szolgáltatásokra. A nagykereskedelmi piacokon jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokat is fel lehet kérni számviteli adatok szolgáltatására az említett nagykereskedelmi piacokhoz kapcsolódó kiskereskedelmi piacokra vonatkozóan.

▼M3

A vállalkozások – a nemzeti szabályozó hatóságok kérésére, a hatóságok által előírt határidőn belül és részletességgel – késedelem nélkül kötelesek kiadni ezeket az információkat. A nemzeti szabályozó hatóság által kért adatszolgáltatásnak az említett feladat elvégzésével arányosnak kell lennie. A nemzeti szabályozó hatóság az adatszolgáltatás iránti kérését köteles megindokolni, és az információt a (3) bekezdéssel összhangban kezelni.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok indokolással ellátott kérés alapján a Bizottság rendelkezésére bocsásanak a Szerződés szerinti feladatainak elvégzéséhez szükséges minden adatot. A Bizottság által kért adatszolgáltatásnak az ilyen feladatok elvégzésével arányosnak kell lennie. Amennyiben a szolgáltatott adatok a vállalkozások által a nemzeti szabályozó hatóság kérésére korábban már szolgáltatott adatokkal kapcsolatosak, az érintett vállalkozásokat erről tájékoztatják. A Bizottság a szolgáltatott adatokat a szükséges mértékben másik tagállam hasonló hatóságának rendelkezésére bocsátja, kivéve ha az adatot szolgáltató hatóság kifejezetten és indoklás mellett ennek ellenkezőjét kérte.

A (3) bekezdésben előírt követelményekre is figyelemmel, a tagállamok biztosítják, hogy a valamely nemzeti szabályozó hatósághoz benyújtott adatokat ugyanabban vagy más tagállamban, indokolással ellátott kérelem alapján másik szabályozó hatóság rendelkezésére lehessen bocsátani, amennyiben ez az érintett hatóságok valamelyikének közösségi jog szerinti feladatai teljesítéséhez szükséges.

(3) Ha valamely nemzeti szabályozó hatóság az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti szabályok értelmében bizalmasnak minősíti az adatot, a Bizottság és az érintett nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják a megfelelő titoktartást.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok – az adatok nyilvánosságára vonatkozó nemzeti szabályok szerint, valamint az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti szabályokra is figyelemmel – közzétegyék azokat az adatokat, amelyek a nyílt versenypiac kialakításához hozzájárulhatnak.

(5) A nemzeti szabályozó hatóságok közzéteszik a (4) bekezdésben említett adatokhoz való nyilvános hozzáférés feltételeit, beleértve az ilyen hozzáférés megszerzésére vonatkozó eljárást.

▼M3

6. cikk

A konzultáció és az átláthatóság mechanizmusa

A 7. cikk (9) bekezdése, a 20. cikk és a 21. cikk hatálya alá tartozó eseteket kivéve, a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a nemzeti szabályozó hatóságok ezzel az irányelvvel vagy az *egyedi* irányelvekkel összhangban intézkedéseket kívánnak tenni, illetőleg amennyiben a 9. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban korlátozásokat kívánnak előírni, amelyek jelentősen befolyásolják az érintett piacot, ezek a hatóságok lehetőséget adjanak az érdekelt feleknek az intézkedéstervezettel kapcsolatos észrevételeik ésszerű időn belül történő megtételére.

A nemzeti szabályozó hatóságok közzéteszik nemzeti konzultációs eljárásaikat.

▼M3

A tagállamok gondoskodnak egy olyan információs pont létrehozásáról, ahonnan valamennyi folyamatban lévő konzultáció elérhető.

A nemzeti szabályozó hatóság a konzultációs eljárás eredményeit – az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti jogi rendelkezések szerint bizalmasnak minősülő információk kivételével – nyilvánosan elérhetővé teszi.

7. cikk

Az elektronikus hírközlés belső piacának konszolidációja

(1) Ezen irányelv és az *egyedi* irányelvek szerinti feladataik elvégzése során a nemzeti szabályozó hatóságok a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a 8. cikkben meghatározott célokat, beleértve azokat, amelyek a belső piac működéséhez kapcsolódnak.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok azáltal, hogy mind egymással, mind a Bizottsággal és a BEREC-kel átláthatóan együttműködnek annak érdekében, hogy ezen irányelv és az egyedi irányelvek rendelkezéseinek következetes alkalmazása minden tagállamban biztosított legyen, hozzájárulnak a belső piac fejlődéséhez. E célból különösen együttműködnek a Bizottsággal és a BEREC-kel a piacon felmerülő különböző típusú helyzetek kezelésére legalkalmasabb eszközök és korrekciós intézkedések típusának meghatározásában.

(3) Ha a 7b. cikk szerint elfogadott ajánlások vagy iránymutatások másként nem rendelkeznek, a 6. cikkben előírt konzultációt követően, amennyiben valamely nemzeti szabályozó hatóság olyan intézkedést kíván tenni, amely:

a) ezen irányelv 15. vagy 16. cikkének, vagy a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 5. vagy 8. cikkének hatálya alá tartozik, és

b) befolyásolná a tagállamok közötti kereskedelmet,

a hatóság az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban az intézkedéstervezetet az azt megalapozó indokolással együtt egyidejűleg a Bizottság, a BEREC és a többi tagállam nemzeti szabályozó hatóságai részére hozzáférhetővé teszi, és tájékoztatja erről a Bizottságot, a BEREC-et és a többi nemzeti szabályozó hatóságot. A nemzeti szabályozó hatóságok, a BEREC és a Bizottság csak egy hónapon belül küldhet észrevételeket az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak. Az egyhónapos időtartam nem hosszabbítható meg.

(4) Ha a (3) bekezdés alapján tervezett intézkedés célja:

a) olyan érintett piac meghatározása, amely különbözik a 15. cikk (1) bekezdése szerinti ajánlásban meghatározott piacoktól; vagy

b) annak eldöntése, hogy valamely vállalkozás – a 16. cikk (3), (4) vagy (5) bekezdésének megfelelően – önállóan vagy másokkal közösen jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősül-e;

▼M3

és az intézkedés befolyásolná a tagállamok közötti kereskedelmet, továbbá a Bizottság a nemzeti szabályozó hatóságnak jelezte, hogy megítélése szerint az intézkedéstervezet akadályozná az egységes piacot, vagy komoly kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az intézkedéstervezet összeegyeztethető-e a közösségi joggal és különösen a 8. cikkben előírt célokkal, az intézkedéstervezet további két hónapig nem fogadható el. Ez az időtartam nem hosszabbítható meg. A Bizottság értesíti a többi nemzeti szabályozó hatóságot az ilyen esetben meglévő fenntartásáról.

(5) A (4) bekezdésben előírt kéthónapos időszakon belül a Bizottságnak lehetősége nyílik arra, hogy

- a) határozatot hozzon, amely kötelezi az érintett nemzeti szabályozó hatóságot az intézkedéstervezet visszavonására; és/vagy
- b) a (4) bekezdésben említett intézkedéstervezet tekintetében fenntartásai visszavonására vonatkozó határozatot hozzon.

A Bizottság a határozat meghozatala előtt a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi a BEREC véleményét. A határozathoz – az intézkedéstervezet módosítására vonatkozó konkrét javaslatokkal együtt – csatolni kell annak részletes és tárgyilagos elemzését, hogy a Bizottság miért véli úgy, hogy a tervezett intézkedés nem fogadható el.

(6) Amennyiben a Bizottság az (5) bekezdéssel összhangban olyan határozatot hozott, amelyben kötelezte az érintett nemzeti szabályozó hatóságot az intézkedéstervezet visszavonására, a nemzeti szabályozó hatóság a határozat Bizottság általi meghozatalának napjától számított hat hónapon belül módosítja vagy visszavonja az intézkedéstervezetet. Az intézkedéstervezet módosítása esetén a nemzeti szabályozó hatóság a 6. cikkben előírt eljárásokkal összhangban nyilvános konzultációt tart, és a (3) bekezdés rendelkezéseivel összhangban ismételten bejelenti a Bizottságnak a módosított intézkedéstervezetet.

(7) Az érintett nemzeti szabályozó hatóság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi a többi nemzeti szabályozó hatóság, a BEREC és a Bizottság észrevételeit, és – a (4) bekezdés és az (5) bekezdés a) pontjának hatálya alá tartozó eseteket kivéve – jogosult elfogadni az ennek eredményeként előálló intézkedéstervezetet, és amennyiben elfogadja, erről tájékoztatja a Bizottságot.

(8) A nemzeti szabályozó hatóság a 7. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontja alá tartozó valamennyi elfogadott végleges intézkedésről tájékoztatja a Bizottságot és a BEREC-et.

(9) Kivételes körülmények között, amennyiben valamely nemzeti szabályozó hatóság úgy ítéli meg, hogy a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott eljárástól eltérve sürgős lépésre van szükség a verseny megóvása és a felhasználók érdekeinek védelme érdekében, haladéktalanul elfogadhat arányos és átmeneti intézkedéseket. Ezekről az intézkedésekről teljes körű indokolás mellett haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, a többi nemzeti szabályozó hatóságot és a BEREC-et. A nemzeti szabályozó hatóság minden olyan határozata, amelynek célja az említett intézkedések véglegesítése vagy alkalmazásuk idejének meghosszabbítása, a (3) és a (4) bekezdés rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.

7a. cikk

A korrekciós intézkedések következetes alkalmazására vonatkozó eljárás

(1) Amennyiben a 7. cikk (3) bekezdésében meghatározott tervezett intézkedés célja az üzemeltetőre vonatkozó kötelezettség előírása, módosítása vagy visszavonása a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 5. és 9–13. cikkeivel összefüggésben álló 16. cikkének és a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 17. cikkének alkalmazásában, a Bizottság számára az ezen irányelv 7. cikkének (3) bekezdésében meghatározott egy hónap áll rendelkezésre ahhoz, hogy az illetékes nemzeti szabályozó hatóság és a BEREC felé jelezze, hogy megítélése

▼M3

szerint az intézkedéstervezet milyen okból kifolyólag akadályozza az egységes piacot, illetőleg hogy miért vannak komoly kétségei az intézkedéstervezet közösségi joggal való összeegyeztetőségével kapcsolatban. Ilyen esetben az intézkedéstervezetet a Bizottság értesítését követő további három hónapig nem fogadják el.

Értesítés hiányában az illetékes nemzeti szabályozó hatóság elfogadhatja az intézkedéstervezetet a Bizottság, a BEREC vagy más nemzeti szabályozó hatóság észrevételeinek lehető legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett.

(2) Az (1) bekezdésben említett három hónapos időszak alatt a Bizottság, a BEREC és az illetékes nemzeti szabályozó hatóság szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy a 8. cikk célkitűzéseinek fényében megtalálják a legmegfelelőbb és leghatékonyabb intézkedést, miközben kellően figyelembe veszik a piaci szereplők szempontjait, valamint annak szükségességét, hogy biztosítsák a következetes szabályozási gyakorlat kialakítását.

(3) Az (1) bekezdésben említett három hónapos időszak kezdetét követő hat héten belül a BEREC tagjainak többsége támogatásával eljárva véleményt hoz a Bizottság (1) bekezdésben említett értesítésével kapcsolatban, megjelölve, hogy véleménye szerint az intézkedéstervezetet módosítani kell-e vagy vissza kell-e vonni, és – adott esetben – e célból egyedi javaslatokat tesz. A véleményt indokolással kell ellátni, és közzé kell tenni.

(4) Amennyiben a BEREC véleményében osztja a Bizottság súlyos kétségeit, a legmegfelelőbb és leghatékonyabb intézkedés azonosítása céljából szorosan együttműködik az érintett nemzeti szabályozó hatósággal. Az (1) bekezdésben említett három hónapos időszak vége előtt a nemzeti szabályozó hatóság:

a) a Bizottság (1) bekezdésben említett értesítésének, valamint a BEREC véleményének és tanácsának legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett módosíthatja vagy visszavonhatja intézkedéstervezetét;

b) fenntarthatja intézkedéstervezetét.

(5) Amennyiben a BEREC nem osztja a Bizottság súlyos kétségeit, vagy nem ad ki véleményt, vagy a nemzeti szabályozó hatóság intézkedéstervezetét a (4) bekezdésnek megfelelően módosítja vagy fenntartja, a Bizottság az (1) bekezdésben említett három hónapos időszak végét követő egy hónapon belül, a BEREC esetleges véleményének legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett:

a) ajánlást adhat ki, amelyben kéri az érintett nemzeti szabályozó hatóságot az intézkedéstervezet módosítására vagy visszavonására, és amely e tekintetben egyedi javaslatokat tartalmaz, az ajánlást indokolással látva el, különösen, ha a BEREC nem osztja a Bizottság súlyos kétségeit;

b) határozatot hozhat az (1) bekezdéssel összhangban megjelölt fenntartásai visszavonására vonatkozóan.

(6) Az érintett nemzeti szabályozó hatóság a Bizottság által az (5) bekezdés a) pontjával összhangban kiadott ajánlást vagy a Bizottság fenntartásainak az (5) bekezdés b) pontjával összhangban történő visszavonását követő egy hónapon belül közli a Bizottsággal és a BEREC-kel az elfogadott végleges intézkedést.

▼M3

Ez az időszak meghosszabbítható annak érdekében, hogy a nemzeti szabályozó hatóság a 6. cikkel összhangban nyilvános konzultációt folytathasson.

(7) Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság úgy dönt, hogy nem módosítja vagy nem vonja vissza az intézkedéstervezetet az (5) bekezdés a) pontja szerint kiadott ajánlás alapján, ezt indokolással kell alátámasztania.

(8) A nemzeti szabályozó hatóság az intézkedéstervezetet az eljárás bármely szakaszában visszavonhatja.

*7b. cikk***Végrehajtási rendelkezések**

(1) A nyilvános konzultációt és a nemzeti szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt követően és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREC véleményét a Bizottság a 7. cikkel kapcsolatban ajánlásokat és/vagy iránymutatásokat fogadhat el, amelyekben meghatározza a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban előírt bejelentések formátumát, tartalmát és a bennük feltüntetendő adatokat, azokat a körülményeket, amelyek esetén a bejelentések nem kötelezőek, valamint a határidők számítását.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseket a 22. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

III. FEJEZET

A NEMZETI SZABÁLYOZÓ HATÓSÁGOK FELADATAI*8. cikk***Ágazatpolitikai célok és szabályozási elvek**

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvben és a különös irányelvekben meghatározott szabályozási feladatok ellátása során a nemzeti szabályozó hatóságok a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott célok elérésére irányuló minden egyszerű intézkedést meghozzanak. Az ilyen intézkedéseknek a célokkal arányosnak kell lenniük.

▼M3

Ha a rádiófrekvenciákról szóló 9. cikk másként nem rendelkezik, a tagállamok a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a technológiasemleges szabályozás kívánalmát, és biztosítják, hogy – az ezen irányelvben és az egyedi irányelvekben meghatározott és különösen a hatékony verseny biztosítását célzó szabályozási feladatok ellátása során – a nemzeti szabályozó hatóságok is így járjanak el.

▼B

A nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörükön belül hozzájárulhatnak a kulturális és nyelvi sokszínűség, valamint a médiapluralizmus előmozdítását célzó politikák végrehajtásának biztosításához.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok többek között a következők révén mozdítják elő a versenyt az elektronikus hírközlő hálózatok, az elektronikus hírközlési szolgáltatások, a kapcsolódó eszközök és szolgáltatások nyújtása terén:

▼M3

- a) biztosítják, hogy a felhasználók, köztük a fogyatékkal élő, az időskorú és a szociális szempontból rászoruló felhasználók a választék, az ár és a minőség tekintetében maximális előnyhöz jussanak;
- b) biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési ágazatban, beleértve a tartalomszolgáltatást is, ne legyen versenytorzulás vagy versenykorlátozás;

▼B

- d) ösztönzik a rádiófrekvenciák és számozási erőforrások hatékony használatát és biztosítják ezek hatékony kezelését.

(3) A nemzeti szabályozó hatóságok többek között a következőkkel járulnak hozzá a belső piac fejlődéséhez:

- a) felszámolják az elektronikus hírközlő hálózatok, a kapcsolódó eszközök és szolgáltatások, valamint az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása tekintetében európai szinten még fennálló akadályokat;
- b) ösztönzik a transzeurópai hálózatok létrehozását és fejlesztését, a páneurópai szolgáltatások együttműködési képességét, valamint a végpontok közötti összeköttetést;

▼M3

- d) együttműködnek egymással, a Bizottsággal és a BEREC-kel a következő szabályozási gyakorlat kialakulásának biztosítása, valamint ezen irányelv és az egyedi irányelvek következetes alkalmazásának biztosítása érdekében.

▼B

(4) A nemzeti szabályozó hatóságok többek között a következők révén mozdítják elő az Európai Unió polgárainak érdekeit:

- a) biztosítják, hogy a 2002/22/EK irányelvben („egyetemes szolgáltatási irányelv”) meghatározott egyetemes szolgáltatáshoz mindenki hozzáférjen;
- b) biztosítják a fogyasztók magas szintű védelmét a fogyasztók szállítókkal kötött ügyleteiben, különösen az egyszerű és olcsó, az érintett felektől független szervezet által folytatott jogvitát rendezését szolgáló eljárás elérhetővé tételével;
- c) hozzájárulnak a személyes adatok és a magánélet magas szintű védelmének biztosításához;
- d) előmozdítják az egyértelmű adatok szolgáltatását, különösen a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások díjszabásainak és igénybevételeik feltételeinek átláthatóságát megkövetelve;

▼M3

- e) kielégítik meghatározott társadalmi csoportok, különösen a fogyatékkal élő, az időskorú és a szociális szempontból rászoruló felhasználók igényeit;

▼B

- f) gondoskodnak a nyilvános hírközlő hálózatok egységének és biztonságának fenntartásáról;

▼M3

g) elősegítik, hogy a felhasználók hozzáférhessenek az információkhoz és terjeszthessék azokat, illetve használhassák az általuk választott alkalmazásokat és szolgáltatásokat.

(5) A nemzeti szabályozó hatóságok a (2), (3) és (4) bekezdésben említett politikai célkitűzések elérésére objektív, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos szabályozási alapelveket alkalmaznak többek között az alábbiak révén:

- a) a szabályozás előreláthatóságának elősegítése a következetes szabályozási megközelítés megfelelő felülvizsgálati időszakokon átívelő alkalmazásának biztosításával;
- b) annak biztosítása, hogy az elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások között hasonló körülmények fennállása esetén ne legyen megkülönböztetés;
- c) a fogyasztók érdekében a verseny megőrzése, valamint ahol lehet, az infrastruktúraalapú verseny előmozdítása;
- d) a hatékony befektetések és újítások előmozdítása az új és megújított infrastruktúrákban, ideértve annak biztosítását, hogy valamennyi hozzáférési kötelezettség esetében megfelelő módon figyelembe vegyék a beruházó vállalkozások kockázatát, valamint ideértve annak engedélyezését is, hogy a beruházók és a hozzáférést igénylő felek között a beruházási kockázatok diverzifikálását célzó különféle együttműködési formák jöjjenek létre, biztosítva egyúttal, hogy a piaci verseny fennmaradjon, és a megkülönböztetésmentesség elve érvényesüljön;
- e) kellő figyelem fordítása a tagállamok különböző földrajzi térségeit jellemző, versennyel és fogyasztókkal kapcsolatos számos feltételre;
- f) előzetes szabályozási kötelezettség megállapítása kizárólag abban az esetben, ha nincs tényleges és fenntartható verseny, illetve amennyiben ez a feltétel teljesült, ezen kötelezettségek enyhítése vagy feloldása.

8a. cikk

A rádióspektrum-politika stratégiai tervezése és összehangolása

(1) A tagállamok együttműködnek egymással és a Bizottsággal a rádióspektrum Európai Közösségen belüli használatának stratégiai tervezése, összehangolása és harmonizációja során. E célból fontolóra veszik az uniós politikák többek között gazdasági, biztonsági, egészségügyi, közérdekkel, szólásszabadsággal kapcsolatos, kulturális, tudományos, szociális és technikai szempontjait, valamint a rádióspektrum-felhasználó közösségek különböző érdekeit a rádióspektrum használatának optimalizálása és a káros interferencia elkerülése végett.

(2) A tagállamok az egymással és a Bizottsággal való együttműködés révén előmozdítják a rádióspektrum-politikai megközelítések összehangolását az Európai Közösségben, és adott esetben előmozdítják a harmonizált feltételeket a rádióspektrum rendelkezésre állása és hatékony használata tekintetében, ami a belső piac létrehozásához és működéséhez szükséges.

▼M3

(3) A Bizottság – a rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoportot létrehozó, 2002. július 26-i 2002/622/EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoport (RSPG) véleményének lehető legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett – jogalkotási javaslatokat nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak többéves rádióspektrum-politikai programok létrehozására vonatkozóan. Ezek a programok ezen irányelv és az egyedi irányelvek rendelkezéseivel összhangban a rádióspektrum-használat stratégiai tervezésének és összehangolásának politikai irányvonalait és céljait határozzák meg.

(4) Amennyiben a rádióspektrummal kapcsolatos ügyekben illetékes nemzetközi szervezetekben az európai közösségi érdekek hatékony összehangolásához szükséges, a Bizottság – az RSPG véleményének lehető legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett – közös politikai célokat javasolhat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

9. cikk

Gazdálkodás az elektronikus hírközlési szolgáltatások rádiófrekvenciáival

(1) Tekintettel arra, hogy a rádiófrekvenciák fontos társadalmi, kulturális és gazdasági értéket képviselő közjavak, a tagállamok a 8. és 8a. cikkel összhangban biztosítják területükön az elektronikus hírközlési szolgáltatások vonatkozásában a rádiófrekvenciákkal történő hatékony gazdálkodást. Biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások számára történt frekvencia-felosztás és az ilyen rádiófrekvenciákra vonatkozó általános felhatalmazások és egyéni használati jogok kiadását az illetékes nemzeti hatóságok tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos kritériumok alapján végezzék.

E cikk alkalmazása során a tagállamok tiszteletben tartják a vonatkozó nemzetközi egyezményeket, beleértve a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) rádiószabályzatát, és figyelembe vehetnek közrendi megfontolásokat is.

(2) A tagállamok – összhangban a rádiófrekvenciák eredményes és hatékony használatának szükségességével – a Közösség egészében előmozdítják a rádiófrekvenciák használatának harmonizációját a fogyasztói előnyök, például a méretgazdaságosság és a szolgáltatások kölcsönös átjárhatósága megvalósításának érdekében. Ennek során a 8a. cikknek és a 676/2002/EK határozatnak (rádióspektrum-határozat) megfelelően járnak el.

(3) Ha a második albekezdés másként nem rendelkezik, a tagállamok biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljára a tagállamok nemzeti frekvencia-felosztási tervében a közösségi joggal összhangban rendelkezésre állónak nyilvánított rádiófrekvenciasávokban minden típusú, elektronikus hírközlési szolgáltatásra irányuló technológia használható legyen.

A tagállamok ugyanakkor jogosultak arányos és megkülönböztetésmentes korlátozásokat előírni az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljára használt rádióhálózat vagy vezeték nélküli hozzáférési technológia típusaira, amennyiben az szükséges:

- a) a káros zavarás elkerüléséhez;
- b) a lakosság egészségének az elektromágneses mezőkkel szembeni védelméhez;

⁽¹⁾ HL L 198., 2002.7.27., 49. o.

▼ M3

- c) a szolgáltatás műszaki minőségének biztosításához;
- d) a rádiófrekvenciák megosztásának maximalizálásához;
- e) a hatékony spektrumhasználat biztosításához;
- f) a (4) bekezdéssel összhangban közérdekű cél megvalósításának biztosításához.

(4) Ha a második albekezdés másként nem rendelkezik, a tagállamok biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljára a tagállamok nemzeti frekvencia-felosztási tervében a közösségi joggal összhangban rendelkezésre állónak nyilvánított rádiófrekvenciasávokban minden típusú elektronikus hírközlési szolgáltatás használható legyen. A tagállamok ugyanakkor jogosultak arányos és megkülönböztetésmentes korlátozásokat előírni az elektronikus hírközlési szolgáltatások típusára, többek között szükség esetén az ITU rádiószabályzat valamely követelményének teljesítése érdekében.

A bizonyos elektronikus hírközlési szolgáltatásnak egy adott, elektronikus hírközlési szolgáltatásokra alkalmas sávban való nyújtására kötelező intézkedést csak a közösségi joggal összhangban a tagállamok által meghatározott közérdekű célok indokolhatják, mint például, a teljesség igénye nélkül:

- a) életbiztonság;
- b) a társadalmi, regionális vagy területi kohézió ösztönzése;
- c) a rádiófrekvenciák nem hatékony kihasználásának elkerülése; vagy
- d) a kulturális és nyelvi sokszínűség, illetőleg a médiapluralizmus előmozdítása, például rádióműsor és televízióműsor-terjesztő szolgáltatások nyújtása révén.

Olyan intézkedés, amely egy adott sávban minden más elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtását tiltja, kizárólag akkor írható elő, ha azt életbiztonság védelmét szolgáló szolgáltatás iránti igény indokolja. A tagállamok kivételesen, a tagállamok által a közösségi jogszabályokkal összhangban általuk meghatározott más közérdekű célok megvalósítása érdekében is kiterjeszthetik az ilyen intézkedést.

(5) A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják a (3) és (4) bekezdésben előírt korlátozások és intézkedések szükségességét, és nyilvánosságra hozzák ezen felülvizsgálatok eredményeit.

(6) A (3) és a (4) bekezdést az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljából felosztott spektrum, valamint a kiadott általános felhatalmazások és az odaítélt egyéni rádiófrekvencia-használati jogok tekintetében 2011. május 25. után kell alkalmazni.

A 2011. május 25-ig meglévő frekvencia-felosztásokra, általános felhatalmazásokra és egyéni használati jogokra a 9a. cikket kell alkalmazni.

(7) A tagállamok – az egyedi irányelvek rendelkezéseinek sérelme nélkül és a nemzeti körülményeket figyelembe véve – spektrumfelhalmozás megakadályozása érdekében szabályokat írhatnak elő, különösen úgy, hogy szigorú határidőket határoznak meg a használati jogoknak a jogosult általi tényleges kihasználására, és hogy a határidők be nem tartása esetén szankciókat alkalmaznak, többek között pénzbírságot szabnak ki vagy visszavonják a használati jogokat. Ezeket a szabályokat arányos, megkülönböztetésmentes és átlátható módon kell megalkotni és alkalmazni.

▼M3

9a. cikk

A meglévő jogokra vonatkozó korlátozások felülvizsgálata

(1) A tagállamok 2011. május 25-ét kezdődően öt éven át megengedhetik, hogy az ezen időpont előtt odaítélt, az odaítélés időpontjától számítva nem kevesebb, mint öt évig érvényes rádiófrekvencia-használati jogok jogosultjai kérelmezzék, hogy a jogaikra vonatkozó, a 9. cikk (3) és (4) bekezdése szerinti korlátozásokat az illetékes nemzeti hatóság újraértékelje.

Az illetékes nemzeti szabályozó hatóság, mielőtt elfogadná határozatát, értesíti a jogosultat a korlátozások újraértékeléséről, ennek keretében megjelöli a jogok terjedelmét az újraértékelést követően, és ésszerű határidőt biztosít a jogosult kérelmének visszavonására.

Ha a jogosult visszavonja kérelmét, a jog annak lejártáig, de legkésőbb az ötéves időszak végéig változatlan formában fennmarad.

(2) Az (1) bekezdésben említett ötéves időszak után a tagállamok minden megfelelő intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy valamennyi olyan további általános felhatalmazásra vagy egyéni használati jogra és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó frekvencia-felosztásra, amely 2011. május 25-én már hatályban volt, a 9. cikk (3) és (4) bekezdése legyen alkalmazandó.

(3) E cikk alkalmazásában a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a tisztességes verseny előmozdítása érdekében.

(4) Az e cikk alkalmazása során elfogadott intézkedések nem minősülnek új használati jogok odaítélésének, ezért azokra nem alkalmazandók a 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) 5. cikke (2) bekezdésének vonatkozó rendelkezései.

9b. cikk

Egyedi rádiófrekvencia-használati jogok átruházása vagy haszonbérbe adása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy – azokban a sávokban, amelyek tekintetében a (3) bekezdés szerint elfogadott végrehajtási intézkedések így rendelkeznek – a vállalkozások a rádiófrekvenciák használatára vonatkozó egyéni jogokhoz fűződő feltételeknek és a nemzeti eljárásoknak megfelelően más vállalkozásokra átruházhassanak, illetve más vállalkozásoknak haszonbérbe adhassanak egyéni rádiófrekvencia-használati jogokat.

A tagállamok más sávok tekintetében is rendelkezhetnek úgy, hogy a vállalkozások a nemzeti eljárásoknak megfelelően más vállalkozásokra átruházhatnak, illetve más vállalkozásoknak haszonbérbe adhatnak egyéni rádiófrekvencia-használati jogokat.

A rádiófrekvenciák használatára vonatkozó egyéni jogokhoz fűződő feltételek az átruházás vagy haszonbérbe adás után továbbra is alkalmazandók, kivéve, ha az illetékes nemzeti hatóság másképpen rendelkezik.

A tagállamok úgy is határozhatnak, hogy e bekezdés rendelkezései ne legyenek alkalmazandók abban az esetben, ha a vállalkozás az egyéni rádiófrekvencia-használati jogát eredetileg ingyenesen szerezte meg.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalkozások a rádiófrekvencia-használati jog átruházására vonatkozó szándékukat, illetve magát az átruházást az egyéni használati jogok megadásáért felelős, illetékes nemzeti hatóságnak – a nemzeti eljárásoknak megfelelően – bejelentésük és nyilvánosságra hozzák. Ha a rádiófrekvencia-használatot a

▼M3

676/2002/EK határozat (rádióspektrum-határozat) vagy más közösségi intézkedés alkalmazása révén harmonizálták, ennek az átruházásnak meg kell felelnie az ilyen harmonizált használatnak.

(3) A Bizottság megfelelő végrehajtási intézkedéseket fogadhat el azon sávok meghatározására, amelyekben a rádiófrekvencia-használati jogokat a vállalkozások egymásra átruházhatják, vagy egymásnak haszonbérbe adhatják. Ezen intézkedések nem vonatkozhatnak a műsor-szórásra használt frekvenciákra.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen műszaki végrehajtási intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B*10. cikk***Számozás, név- és címkiosztás****▼M3**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok valamennyi nemzeti számozási erőforrás vonatkozásában ellenőrizzék a használati jogok megadását, továbbá a nemzeti számozási terv kezelését. A tagállamok biztosítják, hogy minden nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás számára megfelelő számok és számozási tartományok álljanak rendelkezésre. A nemzeti szabályozó hatóságok a nemzeti számozási erőforrásokkal kapcsolatos használati jogok megadására vonatkozóan tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetés-mentes eljárásokat hoznak létre.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják, hogy a nemzeti számozási tervek és eljárások alkalmazása olyan módon történjen, amely a nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások minden szolgáltatója esetében egyenlő bánásmódot biztosít. A tagállamok különösen biztosítják, hogy az a vállalkozás, amely egy számtartománnyal kapcsolatban használati jogot szerzett, elektronikus hírközlési szolgáltatások más szolgáltatóival szemben ne alkalmazzon megkülönböztetést a szolgáltatásaikhoz hozzáférést biztosító számjegysorozatok tekintetében.

▼B

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti számozási terveknek és azok minden további kiegészítésének, illetve módosításának a közzététele megtörténjen, ami kizárólag nemzetbiztonsági okokból korlátozható.

▼M3

(4) . A tagállamok támogatják a konkrét számok vagy számtartományok Közösségen belüli harmonizációját, amennyiben ez elősegíti a belső piac működését és a páneurópai szolgáltatások kifejlesztését. A Bizottság ez ügyben megfelelő műszaki végrehajtási intézkedéseket hozhat.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(5) Amennyiben a szolgáltatások teljes, globális együttműködési képességének biztosítása érdekében ajánlatos, a tagállamok az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások terén a számozással, valamint név- és címkiosztással kapcsolatos döntéseket hozó nemzetközi szervezetekben és fórumokon összehangolják nemzeti álláspontjaikat.

*11. cikk***Szolgalmi jogok**

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amikor valamely illetékes hatóság:

- köztulajdonban vagy magántulajdonban lévő ingatlanon, ilyen ingatlan felett vagy alatt létesítmény telepítésére vonatkozó jognak egy nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatására jogosult vállalkozás számára történő megadása iránti kérelmet bírál el, vagy
- köztulajdonban lévő ingatlanon, ilyen ingatlan felett vagy alatt létesítmény telepítésére vonatkozó jognak egy nem nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatására jogosult vállalkozás számára történő megadása iránti kérelmet bírál el,

az illetékes hatóság:

▼M3

- megkülönböztetés és késedelem nélkül alkalmazott, egyszerű, hatékony, átlátható és nyilvános eljárások alapján járjon el, és határozatát minden esetben a kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül hozza meg, kivéve a kisajátítás eseteit, és

▼B

- az ilyen jogok feltételekhez kötése esetén tartsa tiszteletben az átláthatóság és a megkülönböztetésmentesség elvét.

A fent említett eljárások eltérhetnek attól függően, hogy a kérelmező nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltat-e vagy sem.

▼M3

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat és/vagy nyilvánosan hozzáférhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat üzemeltető vállalkozások állami szervek vagy önkormányzatok tulajdonában vagy ellenőrzése alatt maradnak, az (1) bekezdésben említett jogok megadására vonatkozó funkció a tulajdonlással, illetve ellenőrzéssel összefüggő tevékenységektől ténylegesen elkülönüljön.

▼B

(3) A tagállamok biztosítják, hogy hatékony mechanizmusok álljanak a vállalkozások rendelkezésére a létesítmények telepítésére vonatkozó jog megadása tárgyában hozott határozatok elleni, az érintett felektől független szervhez címzett jogorvoslat kezdeményezésére.

▼M3*12. cikk*

Helymegosztás, valamint a hálózati elemek és a kapcsolódó eszközök megosztása az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatói számára

(1) Amennyiben egy elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vállalkozás a nemzeti jogszabályok értelmében jogosult köztulajdonban vagy magántulajdonban lévő ingatlanon, ilyen ingatlan felett vagy ingatlan alatt létesítményeket telepíteni, vagy az ingatlan kisajátítására vagy használatára vonatkozó eljárásból előnyt szerezhet, a nemzeti szabályozó hatóságok az arányosság elvének maradéktalan figyelembevételével mellett előírhatják az ilyen létesítmények, illetve ingatlanok,

▼M3

többek között az épületek, az épületek bejárata, az épületek kábelezése, a tartóoszlopok, az antennák, a tornyok és egyéb támasztó szerkezetek, az alépítmények, a kábelcsatornák, az ellenőrzőknak és a szekrények megosztását.

(2) A környezet, a közegészség vagy a közbiztonság védelme, illetve település- vagy területrendezési célok megvalósítása érdekében a tagállamok kötelezhetik az (1) bekezdésben említett jogok jogosultjait a létesítmény vagy ingatlan megosztására (beleértve a fizikai helymegosztást is), illetve az állami építési munkák összehangolását megkönnyítő intézkedések megtételére, és kizárólag azt követően, hogy megfelelő időt fordítottak nyilvános konzultációra, amelynek keretében minden érdekeltnek megadták a lehetőséget véleményük kifejtésére. Az ilyen megosztási vagy koordinációs rendelkezések között szerepelhetnek a létesítmény- vagy ingatlanmegosztás költségeinek felosztására vonatkozó szabályok.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok, miután megfelelő időt fordítottak nyilvános konzultációra, amelynek keretében minden érdekelt félnek megadták a lehetőséget nézeti kifejtésére, jogosultak legyenek a vezetékek épületeken belüli vagy – amennyiben azok az épületen kívül találhatók – az első gyűjtő- vagy elosztási pontig tartó megosztására vonatkozó kötelezettségeket előírni az (1) bekezdésben említett jogok tulajdonosaira és/vagy az említett vezetékek tulajdonosai számára, amennyiben ezen infrastruktúra megkettőzésének gazdaságtalan vagy fizikailag kivitelezhetetlen volta ezt indokolja. Ez a megosztás vagy összehangolás magában foglalhatja a közös eszköz-, illetve ingatlanhasználattal összefüggésben felmerülő, adott esetben a kockázat figyelembevételével módosított költségek megosztására vonatkozó szabályok megállapítását.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes nemzeti hatóságok előírassák a vállalkozások számára, hogy az illetékes hatóságok kérése esetén továbbítsák a megfelelő információkat annak érdekében, hogy e hatóságok a nemzeti szabályozó hatóságokkal együtt részletes jegyzéket készíthessenek az (1) bekezdésben említett létesítmények jellegére, hozzáférhetőségére és földrajzi elhelyezkedésére vonatkozóan, valamint azt az érdekelt felek rendelkezésére bocsáthassák.

(5) A nemzeti szabályozó hatóság által az e cikknek megfelelően hozott intézkedéseknek objektíveknek, átláthatóknak, megkülönböztetésmenteseknek és arányosoknak kell lenniük. Adott esetben ezeket az intézkedéseket a helyi hatóságokkal koordinálva kell végrehajtani.

▼B

13. cikk

Számviteli függetlenség és pénzügyi beszámolók

(1) A tagállamok a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó olyan vállalkozásoknak, amelyek ugyanabban a tagállamban vagy más tagállamban más ágazatokban szolgáltatások nyújtására különleges vagy kizárólagos joggal rendelkeznek, előírják:

a) elkülönített számviteli nyilvántartás vezetését az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatásával, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggő tevékenységekre vonatkozóan – annyiban, amennyiben ez ilyen tevékenységeket végző, jogilag független társaságok esetében követelmény lenne – oly módon, hogy az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatásával, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggő tevékenységeikhez kapcsolódó minden költségelemet és bevételi elemet – azok számítási alapjával és az alkalmazott részletes hozzárendelési módszerekkel együtt – azonosítani lehessen, beleértve a befektetett eszközök és strukturális költségek részletes bontását; vagy

▼B

- b) az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatásával, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggő tevékenységek szerkezeti elkülönítését.

A tagállamok választhatják azt, hogy az első albekezdésben említett követelményeket nem alkalmazzák olyan vállalkozásokra, amelyeknek az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatásával, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggő, tagállamokbeli tevékenységeiből származó éves forgalma nem éri el az 50 millió eurót.

(2) Amennyiben a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató, illetve nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások nem tartoznak a társasági jog hatálya alá, és nem elégítik ki a közösségi jogi számviteli szabályok kis- és középvállalkozásokra vonatkozó kritériumait, pénzügyi beszámolóikat el kell készíteni, független könyvvizsgálatnak kell alávetni és közzé kell tenni. A könyvvizsgálatot a vonatkozó nemzeti és közösségi szabályok szerint kell elvégezni.

Ezt a követelményt az (1) bekezdés a) pontja szerinti elkülönített számviteli nyilvántartásra is alkalmazni kell.

▼M3

IIIa. FEJEZET

A HÁLÓZATOK ÉS A SZOLGÁLTATÁSOK BIZTONSÁGA ÉS INTEGRITÁSA*13a. cikk***Biztonság és integritás**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások megfelelő műszaki és szervezeti intézkedéseket hozzanak a hálózataikat és szolgáltatásaikat érintő kockázatok megfelelő kezelése érdekében. Az ezen intézkedések által biztosított biztonsági szintnek – figyelembe véve az ezen intézkedések területén elért legújabb eredményeket – meg kell felelnie a kockázat mindenkori mértékének. Intézkedéseket kell hozni különösen a váratlan biztonsági események felhasználókra és összekapcsolt hálózatokra gyakorolt hatásának megelőzésére és minimalizálására.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató vállalkozások – az általuk szolgáltatott hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások folytonosságának garantálása érdekében – megtegyenek minden megfelelő lépést hálózataik integritásának biztosítására.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások értesítsék az illetékes nemzeti szabályozó hatóságot a biztonság megsértésének és az integritás hiányának minden olyan esetéről, amely jelentős hatással volt a hálózatok, illetve a szolgáltatások működésére.

Az adott nemzeti szabályozó hatóság szükség szerint értesíti a többi tagállam nemzeti szabályozó hatóságát és az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökséget (ENISA). Az adott nemzeti szabályozó hatóság tájékoztathatja a nyilvánosságot, illetve a vállalkozásokat erre kötelezheti, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a biztonság megsértésének vagy az integritás hiányának nyilvánosságra hozatalához közérdek fűződik.

Az érintett nemzeti szabályozó hatóság a beérkező bejelentésekről és az e bekezdésnek megfelelően tett intézkedésekről évente összefoglaló jelentést nyújt be a Bizottságnak és az ENISA-nak.

▼M3

(4) A Bizottság – a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve az ENISA véleményét – az (1), (2) és (3) bekezdésben említett intézkedések harmonizálása céljából megfelelő műszaki végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, így különösen meghatározhatja a bejelentés körülményeit, és a bejelentésre vonatkozóan alaki és eljárási követelményeket állapíthat meg. E műszaki végrehajtási intézkedések a lehető legnagyobb mértékben európai és nemzetközi szabványokon alapulnak majd, és nem akadályozzák meg a tagállamokat abban, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett célok elérése érdekében további követelményeket határozzanak meg.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen végrehajtási intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

*13b. cikk***Végrehajtás, a jogkövető magatartás kikényszerítése**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok jogosultak legyenek a 13a. cikk végrehajtása érdekében kötelező utasításokat kiadni – többek között a végrehajtási határidők vonatkozásában – a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások részére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok jogosultak legyenek kötelezni a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat:

- a) a szolgáltatásaik és a hálózataik biztonsági és/vagy integritási szintjének megállapításához szükséges adatok szolgáltatására, ideértve írásos biztonsági stratégiájuk átadását is; és
- b) arra, hogy vessék alá magukat egy minősített független szerv vagy egy illetékes nemzeti hatóság által végzett biztonsági ellenőrzésnek, és az ellenőrzés eredményeit bocsássák a nemzeti szabályozó hatóság rendelkezésére. Az ellenőrzés költségei az adott vállalkozást terhelik.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok rendelkezzenek a szabályok be nem tartásának, valamint annak a hálózatok biztonságára és integritására gyakorolt hatásainak kivizsgálásához szükséges hatáskörökkel.

(4) Ezen rendelkezések nem sérthetik ezen irányelv 3. cikkét.

▼B

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK*14. cikk***Jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozások**

(1) Amennyiben a különös irányelvek előírják a nemzeti szabályozó hatóságok számára, hogy a 16. cikkben említett eljárással összhangban állapítsák meg, hogy az üzemeltetők rendelkeznek-e jelentős piaci erővel, e cikk (2) és (3) bekezdését kell alkalmazni.

▼B

(2) Egy vállalkozás akkor minősül jelentős piaci erővel rendelkezőnek, ha vagy önállóan, vagy másokkal együtt erőfölénnyel egyenértékű pozícióban van, azaz olyan gazdasági erővel rendelkezik, amely lehetővé teszi számára, hogy a versenytársaktól, az ügyfelektől és végső soron a fogyasztóktól nagymértékben függetlenül viselkedjen.

Különösen, a nemzeti szabályozó hatóságok annak felmérése során, hogy közös erőfölényben van-e két vagy több vállalkozás egy piacon, a közösségi jog szerint járnak el és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a Bizottság által a 15. cikk alapján közzétett, a piacelemzésre és a jelentős piaci erő felmérésére vonatkozó iránymutatásokat. Az ilyen felmérésben alkalmazandó kritériumokat a II. melléklet határozza meg.

▼M3

(3) Amennyiben egy vállalkozás egy meghatározott piacon (első piac) jelentős piaci erővel rendelkezik, egy ehhez a piachoz szorosan kapcsolódó piacon (második piac) is jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősülhet, amennyiben a két piac közötti kapcsolat lehetővé teszi az első piacon meglévő piaci erő átvitelét a második piacra, így erősítve a vállalkozás piaci erejét. Következésképpen a második piacon alkalmazhatók a 2002/19/EK irányelv (a továbbiakban: a hozzáférési irányelv) 9., 10., 11. és 13. cikke szerinti, az ilyen átvitel megelőzését célzó korrekciós intézkedések, illetve ha ezek eredménytelennek bizonyulnak, akkor a 2002/22/EK irányelv (az egyetemes szolgáltatási irányelv) 17. cikke szerinti korrekciós intézkedések.

▼B*15. cikk***▼M3****Eljárás a piacok beazonosítására és meghatározására**

(1) A nyilvános konzultációt – beleértve a nemzeti szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt is – követően és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREK véleményét, a Bizottság a 22. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadói eljárással összhangban ajánlást fogad el az érintett termék- és szolgáltatáspiacokról (az ajánlás). Az ajánlásban azonosítja az elektronikus hírközlési ágazaton belül azokat a termék- és szolgáltatáspiacokat, amelyek sajátosságai – a versenyjog hatálya alatt konkrét esetekben esetleg meghatározott piacok sérelme nélkül – indokoltá tehetik az egyedi irányelvekben foglalt szabályozási kötelezettségek előírását. A Bizottság a piacokat a versenyjog elvei szerint határozza meg.

▼B

A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja az ajánlást.

(2) A Bizottság legkésőbb ezen irányelv hatálybalépésének napján közzéteszi a piacelemzésre és a jelentős piaci erő felmérésére vonatkozó, a versenyjog elveinek megfelelő iránymutatásait (a továbbiakban: iránymutatások).

▼M3

(3) Az ajánlást és az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a nemzeti szabályozó hatóságok a versenyjog elveivel összhangban meghatározzák a nemzeti körülményeknek megfelelő érintett piacokat, különösen a területükön található érintett földrajzi piacokat. A nemzeti szabályozó hatóságok az ajánlásban meghatározottól eltérő piacok meghatározását megelőzően a 6. és a 7. cikkben említett eljárásokat alkalmazzák.

▼ M3

(4) A többek között a nemzeti szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt követően és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREC véleményét, a Bizottság a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban egy, a tagországok közötti piacokat meghatározó határozatot fogadhat el.

▼ B*16. cikk***Piacelemzési eljárás****▼ M3**

(1) A nemzeti szabályozó hatóságok elvégzik az ajánlásban felsorolt, érintett piacok elemzését, figyelembe véve az ajánlásban azonosított piacokat, és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve az iránymutatásokat. A tagállamok biztosítják, hogy ezen elemzés elvégzésére adott esetben a nemzeti versenyhatóságokkal együttműködésben kerüljön sor.

(2) Amennyiben e cikk (3) vagy (4) bekezdése, a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 17. cikke vagy a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 8. cikke előírja, hogy egy nemzeti szabályozó hatóság eldöntse, hogy bevezeti, fenntartja, módosítja vagy megszünteti a vállalkozásokra vonatkozó kötelezettségeket, úgy az e cikk (1) bekezdésében említett piacelemzése alapján meg kell állapítania, hogy az érintett piacon tényleges verseny valósul-e meg.

▼ B

(3) Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság megállapítja, hogy a piacon hatékony a verseny, nem vezet be, illetve nem tart fenn az e cikk (2) bekezdésében említett konkrét szabályozó kötelezettséget. Amennyiben már léteznek ágazathoz kötött szabályozó kötelezettségek, a nemzeti szabályozó hatóság ezeket az adott érintett piacon lévő vállalkozások tekintetében megszünteti. Az ilyen kötelezettségmegszüntetés által érintett feleket erről megfelelő időben értesíteni kell.

▼ M3

(4) Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság megállapítja, hogy egy érintett piacon nem hatékony a verseny, a 14. cikkel összhangban meghatározza az e piacon egymagukban vagy együttesen jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokat, és a nemzeti szabályozó hatóság az ilyen vállalkozások számára az e cikk (2) bekezdésében említett megfelelő különös szabályozási kötelezettségeket állapít meg, illetve a már létező ilyen kötelezettségeket fenntartja vagy módosítja.

(5) A 15. cikk (4) bekezdésében említett határozatban meghatározott, tagországok közötti piacok esetében az érintett nemzeti szabályozó hatóságok – az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve – a piacelemzést közösen végzik el, és összehangolt módon határoznak az e cikk (2) bekezdésében említett szabályozási kötelezettségek bevezetéséről, fenntartásáról, módosításáról vagy megszüntetéséről.

(6) A (3) és (4) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően meghozott intézkedésekre a 6. és 7. cikkben említett eljárások alkalmazandók. A nemzeti szabályozó hatóságok az alábbi határidőkön belül elvégzik az érintett piac elemzését, és a 7. cikkel összhangban bejelentik a megfelelő intézkedéstervezetet:

▼ **M3**

- a) az adott piacra vonatkozó korábbi intézkedés elfogadásától számított három éven belül. Ez az időszak azonban legfeljebb három további évvel meghosszabbítható, amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság a javasolt meghosszabbításról szóló, indokolással ellátott értesítést küld a Bizottságnak, és ezzel kapcsolatban a Bizottság az értesítéstől számított egy hónapon belül nem emel kifogást;
- b) a Bizottságnak korábban be nem jelentett piacok esetében az érintett piacokra vonatkozó felülvizsgált ajánlás elfogadásától számított két éven belül; vagy
- c) az Unióhoz újonnan csatlakozott tagállamok esetében a csatlakozástól számított két éven belül.

(7) Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság a (6) bekezdésben előírt határidőn belül nem végezte el az ajánlásban azonosított valamely érintett piac elemzését, a BEREC kérésre segítséget nyújt az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak például az adott piac és az előírandó egyedi kötelezettségek elemzésének elvégzésében. E segítségre támaszkodva az érintett nemzeti szabályozó hatóság a 7. cikkel összhangban hat hónapon belül bejelenti a Bizottságnak az intézkedéstervezetet.

▼ **B**

17. cikk

Szabványosítás

(1) A Bizottság – a 22. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – összeállítja és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzéteszi a ► **M3** nem kötelező szabványok, illetve előírások jegyzékét ◀, amely az elektronikus hírközlő hálózatok, elektronikus hírközlési szolgáltatások, a kapcsolódó eszközök és szolgáltatások összehangolt szolgáltatásának ösztönzéséhez alapul szolgál. Szükség szerint a Bizottság – a 22. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően és a 98/34/EK irányelv által létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően – kérheti, hogy az európai szabványügyi szervezetek (az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN), az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság (CENELEC) és az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI)) szabványokat dolgozzanak ki.

(2) A tagállamok a szolgáltatásnyújtásra, valamint a műszaki interfészek, illetve hálózati funkciók biztosítására vonatkozóan ösztönzik az (1) bekezdésben említett szabványok, illetve előírások alkalmazását annyiban, amennyiben ez a szolgáltatások együttműködési képességének biztosításához és a felhasználók választási szabadságának fokozásához feltétlenül szükséges.

Mindaddig, ameddig a szabványoknak, illetve előírásoknak az (1) bekezdés szerinti közzététele nem történt meg, a tagállamok ösztönzik az európai szabványügyi szervezetek által elfogadott szabványok, illetve előírások alkalmazását.

▼ **M3**

Ilyen szabványok és/vagy előírások hiányában a tagállamok ösztönzik a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU), a Postai és Távközlési Igazgatások Európai Értekezlete (CEPT), a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) vagy a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC) által elfogadott nemzetközi szabványok vagy ajánlások alkalmazását.

▼B

Amennyiben léteznek nemzetközi szabványok, a tagállamok arra ösztönzik az európai szabványügyi szervezeteket, hogy az ilyen szabványokat vagy azok megfelelő részeit vegyék alapul szabványaik kidolgozásakor, kivéve ha az adott nemzetközi szabványok, illetve azok megfelelő részei nem lennének hatékonyak.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett szabványokat, illetve előírásokat nem megfelelően alkalmazták, és ezért a szolgáltatások együttműködési képességét egy vagy több tagállamban nem lehet biztosítani, az ilyen szabványok, illetve előírások alkalmazása a (4) bekezdésben megállapított lejárás szerint kötelezővé tehető, annyiban, amennyiben a szolgáltatások együttműködési képességének biztosításához és a felhasználók választási szabadságának fokozásához ez feltétlenül szükséges.

▼M3

(4) Ha a Bizottság kötelezővé kívánja tenni egyes szabványok és/vagy előírások alkalmazását, az Európai Unió Hivatalos Lapjában hirdetményt tesz közzé és minden érintett felet észrevételezésre hív fel. A Bizottság megfelelő végrehajtási intézkedéseket hoz és kötelezővé teszi a megfelelő szabványok alkalmazását oly módon, hogy azokat az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett szabvány- és/vagy előírásjegyzékben kötelező szabványként tünteti fel.

(5) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett szabványok és/vagy előírások már nem járulnak hozzá a harmonizált elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásához, vagy már nem felelnek meg a fogyasztói igényeknek, vagy hátráltatják a technológiai fejlődést, a 22. cikk (2) bekezdésben említett tanácsadói bizottsági eljárásnak megfelelően törli azokat az (1) bekezdésben említett szabvány- és/vagy előírásjegyzékből.

▼B

(6) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a (4) bekezdésben említett szabványok, illetve előírások már nem járulnak hozzá a harmonizált elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásához, vagy már nem felelnek meg a fogyasztói igényeknek, vagy hátráltatják a technológiai fejlődést, ►**M3** akkor megfelelő végrehajtási intézkedéseket hoz, majd a kérdéses szabványokat és/vagy előírásokat törli az (1) bekezdésben előírt szabvány-, illetve előírásjegyzékből ◀.

▼M3

(6a) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló, a (4) és a (6) bekezdésben említett végrehajtási intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(7) Ez a cikk nem alkalmazható azokra az alapvető követelményekre, interfész-előírásokra, illetve harmonizált szabványokra, amelyekre az 1999/5/EK irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni.

*18. cikk***Digitális interaktív televíziós szolgáltatások együttműködési képessége**

(1) A szabad információáramlás, a médiapluralizmus és a kulturális sokszínűség előmozdítása érdekében, a 17. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban a tagállamok ösztönzik:

▼B

- a) a Közösségben a nyilvánosság számára digitális interaktív televíziós platformokon nyújtott digitális interaktív televíziós szolgáltatások szolgáltatóit arra, hogy az átvitel módjára tekintet nélkül nyílt API-t használjanak;
- b) a digitális interaktív televíziós szolgáltatások digitális interaktív televíziós platformon történő vétele céljából üzembe helyezett minden továbbfejlesztett digitális interaktív televíziókészülék szolgáltatóját arra, hogy feleljen meg a nyílt API-ra vonatkozó szabványok, illetve előírások minimumkövetelményeinek;

▼M3

- c) a digitális televíziós szolgáltatások és készülékek szolgáltatóit arra, hogy működjenek együtt a műszakilag átjárható televíziós szolgáltatásoknak a fogyasztókkal élő végfelhasználók részére történő szolgáltatásában.

▼B

(2) A 2002/19/EK irányelv („hozzáférési irányelv”) 5. cikke (1) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül, a tagállamok az API-k tulajdonosait arra ösztönzik, hogy tisztességes, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes feltételek mellett és megfelelő díjazás ellenében bocsássanak rendelkezésre minden olyan információt, amelyre a digitális interaktív televíziós szolgáltatások nyújtóinak az API által támogatott valamennyi szolgáltatás teljesen működőképes formáinak nyújtásához szükségük van.

▼M3*19. cikk***Harmonizációs eljárások**

(1) Az ezen irányelv 9. cikkében, valamint a 2002/20/EK irányelv (az engedélyezési irányelv) 6. és 8. cikkében foglalt rendelkezések sérelme nélkül, ha a Bizottság megállapítja, hogy az ezen irányelvben és az egyedi irányelvekben meghatározott szabályozási feladatok nemzeti szabályozó hatóságok általi végrehajtásában tapasztalható eltérések az egységes piac akadályát képezhetik, akkor a Bizottság a 8. cikkben foglalt célok elérésének előmozdítása érdekében – a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREC véleményét – ajánlást adhat ki vagy határozatot fogadhat el ezen irányelv és az egyedi irányelvek rendelkezéseinek harmonizált alkalmazásáról.

(2) Ha a Bizottság az (1) bekezdés szerint ajánlást ad ki, akkor köteles a 22. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban eljárni.

A tagállamok biztosítják, hogy feladataik elvégzése során a nemzeti szabályozó hatóságok a lehető legnagyobb mértékben figyelembe vegyék ezeket az ajánlásokat. Ha egy nemzeti szabályozó hatóság úgy dönt, hogy nem követ egy ajánlást, erről tájékoztatja a Bizottságot, és megindokolja álláspontját.

(3) Az (1) bekezdés szerint elfogadott határozatok kizárólag a következő kérdések kezelésére irányuló harmonizált vagy összehangolt elvek megállapítására terjedhetnek ki:

- a) a 15. és 16. cikk alkalmazása során a hírközlési piacok szabályozására vonatkozó általános szabályozási elvek nemzeti szabályozó hatóságok általi következtetlen alkalmazása, amennyiben az az egységes belső piac akadályát képezi. Az ilyen határozatokban nem lehet a nemzeti szabályozó hatóságok által a 7a. cikk szerint kiadott egyedi értesítésekre hivatkozni;

Ilyen esetben a Bizottság csak határozattervezetre tesz javaslatot:

▼M3

- az ugyanezen kérdéssel foglalkozó bizottsági ajánlás elfogadását követő legalább két évvel, és
 - a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREC által a Bizottság kérését követő három hónapon belül kiadott véleményt a szóban forgó határozat elfogadása ügyében;
- b) a számkiosztás, beleértve a számtartományokat, a számok és az azonosítók hordozhatóságát, a szám- és a címfordítási rendszereket és a „112” hívószámon elérhető segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférést is.
- (4) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló, az (1) bekezdésben említett határozatot a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (5) A BEREC saját kezdeményezésére tanácsot adhat a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy az (1) bekezdés alapján szükséges-e intézkedni.

▼B*20. cikk***Vállalkozások közötti jogviták rendezése****▼M3**

(1) Ha az ezen irányelv vagy az egyedi irányelvek alapján felmerült kötelezettségekkel kapcsolatban jogvita keletkezik egy adott tagállamban elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások között, vagy a tagállamban ilyen vállalkozások és az ezen irányelv vagy az egyedi irányelvek alapján felmerült hozzáférési és/vagy összekapcsolási kötelezettségek kedvezményezettjeinek minősülő egyéb vállalkozások között, akkor az érintett nemzeti szabályozó hatóság – bármelyik fél kérésére és a (2) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül – a jogvita lehető legrövidebb időn belül, a kivételes körülmények esetét kivéve minden esetben legkésőbb négy hónapon belül történő megoldása végett kötelező erejű határozatot bocsát ki. Az érintett tagállam megköveteli, hogy minden fél teljes mértékben működjön együtt a nemzeti szabályozó hatósággal.

▼B

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok utasítsák el a jogvita kötelező erejű határozattal történő rendezésére irányuló kérelmet abban az esetben, ha léteznek más mechanizmusok, beleértve a közvetítést (mediációt), amelyek jobban hozzájárulnának a jogvita kellő időben és a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban történő rendezéséhez. A nemzeti szabályozó hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja a feleket. Ha a jogvita rendezése négy hónap elteltével nem történt meg, és ha a jogvita megoldása érdekében a sértett fél nem fordult bírósághoz, a nemzeti szabályozó hatóság bármelyik fél kérésére – a lehető legrövidebb időn belül, de legfeljebb négy hónapon belül – a jogvita rendezése érdekében kötelező erejű határozatot hoz.

(3) A jogvita rendezése érdekében a nemzeti szabályozó hatóság a 8. cikkben meghatározott célok elérésére irányuló határozatokat hoz. A nemzeti szabályozó hatóság által a jogvita rendezése során valamely vállalkozás számára megállapított kötelezettségnek meg kell felelnie ezen irányelv vagy a különös irányelvek rendelkezéseinek.

(4) A nemzeti szabályozó hatóság határozatát nyilvánosságra kell hozni, tekintetbe véve az üzleti titokra vonatkozó előírásokat. Az érintett felek a határozat alapjául szolgáló teljes indokolást megkapják.

▼B

(5) Az (1), (3) és (4) bekezdésben említett eljárás nem zárja ki, hogy a felek valamelyike bíróság előtt keresetet indítson.

▼M3*21. cikk***Határon átnyúló jogviták rendezése**

(1) Ha ezen irányelv vagy az egyedi irányelvek alapján határon átnyúló jogvita keletkezik és a jogvita elbírálására több tagállam nemzeti szabályozó hatósága is illetékességgel rendelkezik, akkor a (2), a (3) és a (4) bekezdésben foglalt rendelkezések szerint kell eljárni.

(2) A jogvitát bármely fél az érintett nemzeti szabályozó hatóságok elé utalhatja. Az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok összehangolják erőfeszítéseiket, és jogukban áll konzultációt folytatni a BEREC-kel a jogvitának a 8. cikkben meghatározott célokkal összhangban történő megoldása érdekében.

A nemzeti szabályozó hatóságok által a jogvita során hozott határozat részeként valamely vállalkozás számára megállapított kötelezettségnek meg kell felelnie ezen irányelvnek és az egyedi irányelveknek.

A jogvitában illetékes bármely nemzeti szabályozó hatóság felkérheti a BEREC-et, hogy véleményt adjon ki azokról az intézkedésekről, amelyeket a keretirányelv és/vagy az egyedi irányelvek rendelkezéseinek megfelelően a jogvita rendezése érdekében meg kell tenni.

Amennyiben a BEREC-hez ilyen kérelmet nyújtottak be, a jogvita bármely vonatkozásában illetékes valamennyi nemzeti szabályozó hatóság a jogvita rendezésére irányuló intézkedések megtétele előtt megvárja a BEREC által kiadott véleményt. Ez nem zárja ki, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok szükség esetén sürgős intézkedéseket tegyenek meg.

A nemzeti szabályozó hatóság által a jogvita rendezése érdekében a vállalkozásokra előírt kötelezettségeknek igazodniuk kell ezen irányelv, illetve az egyedi irányelvek rendelkezéseivel, és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venniük a BEREC által kiadott véleményt.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok közösen utasítsák el a jogvita rendezésére irányuló kérelmet abban az esetben, ha léteznek más mechanizmusok, beleértve a közvetítést, amelyek jobban hozzájárulnak a jogvita kellő időben és a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban történő rendezéséhez.

A nemzeti szabályozó hatóságok erről haladéktalanul tájékoztatják a feleket. Ha a jogvita rendezése négy hónap elteltével nem történt meg, amennyiben a jogvita megoldása érdekében a sérelmet szenvedett fél nem fordult bírósághoz, valamint bármelyik fél kérésére a nemzeti szabályozó hatóságok – a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREC által kiadott véleményt – összehangolják erőfeszítéseiket a jogvitának a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban történő megoldása érdekében.

(4) A (2) bekezdésben említett eljárás nem zárja ki, hogy a felek valamelyike bíróság előtt keresetet indítson.

*21a. cikk***Szankciók**

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelvnek és az egyedi irányelveknek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést végrehajtásuk biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak megfelelőeknek, hatékonyaknak, arányosaknak, és

▼M3

visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2011. május 25-ig értesítik a Bizottságot e rendelkezésekről, és késedelem nélkül értesítik a Bizottságot azok bármely későbbi módosításáról.

▼B*22. cikk***A bizottság**

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti (hírközlési bizottság).
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel ugyanazon határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

▼M3

- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire.

▼B*23. cikk***Információcsere**

- (1) A Bizottság minden megfelelő információt közöl a hírközlési bizottsággal a hálózati üzemeltetők, szolgáltatók, felhasználók, fogyasztók, gyártók és szakszervezetek képviselőivel, valamint harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel folytatott rendszeres konzultációk eredményeiről.
- (2) A hírközlési bizottság – figyelembe véve a Közösség elektronikus hírközlési politikáját – előmozdítja az elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat érintő szabályozási tevékenységek helyzetére és alakulására vonatkozó, a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcserét.

*24. cikk***Információk közzététele**

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv és a különös irányelvek alkalmazására vonatkozó naprakész információk nyilvánosan rendelkezésre álljanak olyan módon, amely minden érdekelt fél számára garantálja az információhoz való könnyű hozzáférést. A tagállamok nemzeti hivatalos közlönyükben hirdetményt tesznek közzé, amelyben ismertetik az információk közzétételének módját és helyét. Az első ilyen hirdetményt a 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett alkalmazási időpontot megelőzően kell közzétenni, ezt követően pedig a közzétett információkban bekövetkező változás esetén kell hirdetményt közzétenni.
- (2) A tagállamok a közzététellel egyidejűleg minden ilyen hirdetmény egy példányát megküldik a Bizottságnak. A Bizottság szükség szerint továbbítja az információt a hírközlési bizottsághoz.

▼B*25. cikk***Felülvizsgálat**

(1) A Bizottság időszakonként felülvizsgálja ennek az irányelvnek a működését, és beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak; a beszámolóra első alkalommal az ezen irányelv 28. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett alkalmazási időponttól számított három éven belül kerül sor. E célból a Bizottság tájékoztatást kérhet a tagállamoktól, amelyet indokolatlan késedelem nélkül meg kell adni.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK*26. cikk***Hatályon kívül helyezés**

A 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett alkalmazási időponttól kezdődően a következő irányelvek és határozatok hatályukat veszítik:

- a 90/387/EK irányelv,
- az egységes európai segélyhívószám bevezetéséről szóló, 1991. július 29-i 91/396/EGK tanácsi határozat ⁽¹⁾,
- a nyílt hálózatellátás bérelt vonalakra történő alkalmazásáról szóló, 1992. június 5-i 92/44/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾,
- a szabványos nemzetközi telefon-előfétszám közösségi bevezetéséről szóló, 1992. május 11-i 92/264/EGK tanácsi határozat ⁽³⁾,
- a 95/47/EK irányelv,
- a 97/13/EK irányelv,
- a 97/33/EK irányelv,
- a nyílt hálózatellátás (ONP) beszédalapú telefóniára történő alkalmazásáról, valamint a távközlési egyetemes szolgáltatás versenykörnyezetben történő bevezetéséről szóló, 1998. február 26-i 98/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾.

▼M3**▼B***28. cikk***Átültetés**

(1) A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2003. július 24-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2003. július 25-től alkalmazzák.

⁽¹⁾ HL L 217., 1991.8.6., 31. o.

⁽²⁾ HL L 165., 1992.6.19., 27. o. A legutóbb a 98/80/EK bizottsági határozattal (HL L 14., 1998.1.20., 27. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 137., 1992.5.20., 21. o.

⁽⁴⁾ HL L 101., 1998.4.1., 24. o.

▼B

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, és ezeknek a rendelkezések minden későbbi módosítását.

*29. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

*30. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼M3

▼ **M3***II. MELLÉKLET***A nemzeti szabályozó hatóságok által a közös erőfőlény vizsgálata során a 14. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban alkalmazandó kritériumok**

Két vagy több vállalkozás a 14. cikk értelmében akkor is közös erőfőlényrel rendelkezőnek minősülhet, ha szerkezeti vagy egyéb kapcsolódás nincs közöttük, azonban olyan piacon működnek, amelyet a tényleges verseny hiánya jellemez, és amelyen egyetlen vállalkozás sem rendelkezik jelentős piaci erővel. A vonatkozó közösségi jogszabályoknak és az Európai Közösségek Bírósága közös erőfőlényre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának megfelelően valószínűsíthető, hogy ez az eset áll fenn akkor, ha a piac koncentrált és több olyan megfelelő jellemzővel bír, amelyek közül az elektronikus hírközlés esetében az alábbiak lehetnek a leginkább relevánsak:

- a kereslet csekély rugalmassága,
- hasonló piaci részesedések,
- a piacra lépés jelentős jogi vagy gazdasági korlátai,
- vertikális integráció a szolgáltatás kollektív megtagadásával,
- a kiegyenlítő vásárlóerő hiánya,
- a potenciális verseny hiánya.

A fenti felsorolás példálózó, nem kimerítő jellegű, és a kritériumoknak nem kell együttesen teljesülniük. A felsorolás inkább csak illusztrálni kívánja, hogy milyen típusú bizonyítékokkal lehet alátámasztani a közös erőfőlény fennállására vonatkozó állításokat.